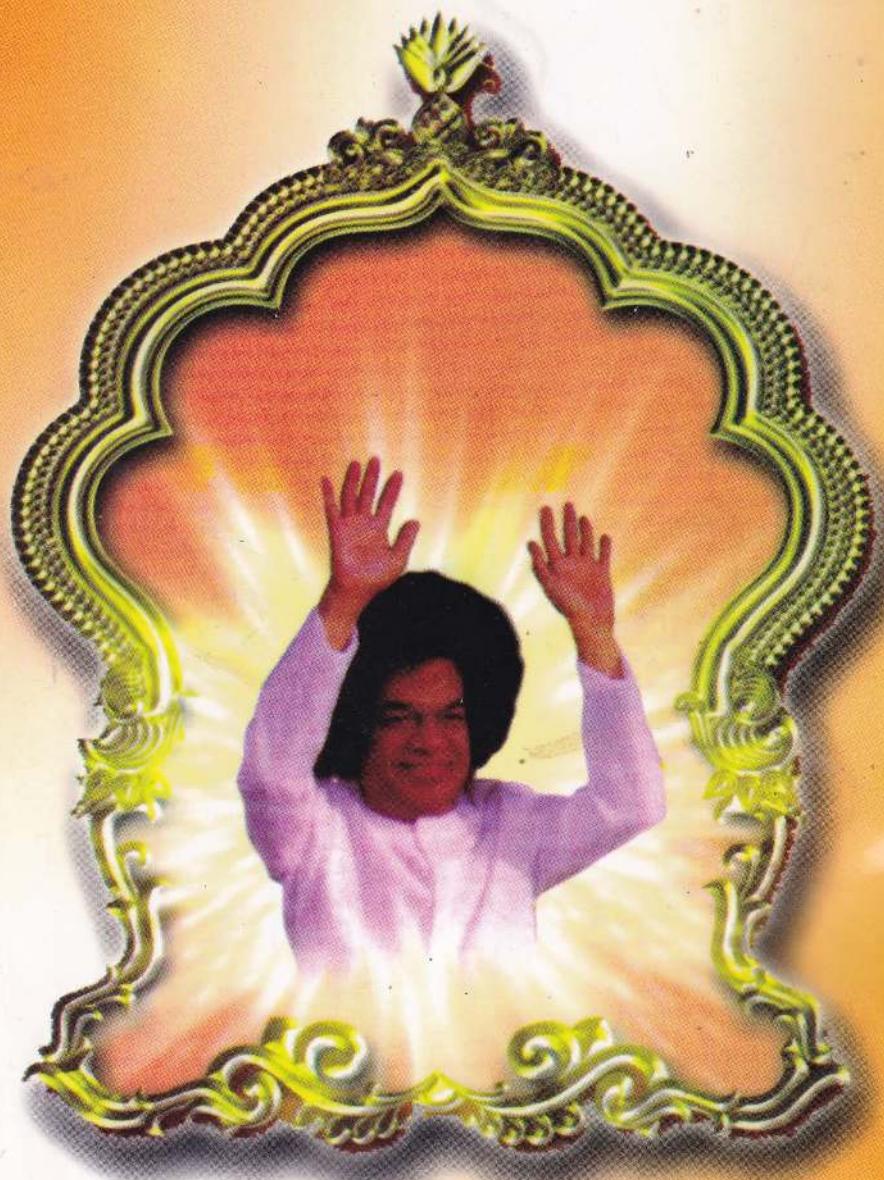

கிளாப்கையில் ஸ்ரீ சாயியின் லீலாம்ருதம்

சாம்ரஸரம்

இலங்கையில் ஶார்ய்யின் ஸௌம்ருதம்

பத்பாச்சிய்
வெளாயுதம் தங்கராசா

சாமி ப்ரசுரம்
78, பேராவை வீத்
திருக்கொண்டமலை.

நூல்வர்யம்.

நூலின் பெயர்	: இலங்கையில் ஸ்ரீ சாயியின் ஸ்லாம்ருதம்.
வகை	: ஆன்மிகத் தொகுப்பு
பதிப்பாசிரியர்	: திரு.வே.தங்கராசா B.A (Dip.In.Edu(Cey))
மொழி	: தமிழ்
முதற்பதிப்பு	: 2008.11.23.
உரிமை	: சாயி பிரசுரத்திற்கு
அச்சுப்பதிவு	: அஸ்ரா பிரின்டர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் திருகோணமலை
விலை	: 100.00
வெளியீட்டெண்	: 03.
பிரதிகள்	: 500
வெளியீடு	: சாயிப்ரசுரம், 78, பேராலயவீதி, திருகோணமலை. 077 6781054 / 026 2220816
கிடைக்குமிடம்	: ஸங்கா புத்தகசாலை, F.L.1.14 டயஸ் பிளோஸ் குணசிங்கபூர், கொழும்பு

காணிக்கை

என் உயிரினுயினை, கண்கண்ட தெய்வமாகிய,
பகவான் முந் ரத்திய சாயி யாபா அவர்களின் பாதக்கமலைகளில்
இசீசிறு நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

ஆசியுரை

‘ஓராதார் உள்ளத்துள் ஒலிக்கும் ஒலியான்’ என்ற திருவாசக அடிகளுக்கு உதாரணமாக, தன்னை ஒருபோதும் நினையாதவரையே வலிந்து மூட்கொள்ளும் பெருங்கருணை பாபாவினுடையது. ‘நோய் உருக்கி எம் அருயிராய் நிற்பது அவரது தெய்வீகப் பிரேமை. நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டுவது அவரது கலியுக அவதார மகிழை, அறிவியல் மேதைகளையே அதிசயிக்க வைக்கும் அற்புதமே பகவானின் ஸ்லோம்ருதம்.’ திரு.வேலாயுதம் தங்கராசா பகவானின் கருவி. ‘இலங்கையில் ரீசாயியின் ஸ்லோம்ருதம்’ என்ற நூல் அக்கருவியால் வரையப்பட்ட கரும். என்னே பகவானின் பெருங்கருணை.

இலங்கை ஒரு சிவபூமி. அச்சிவபூமியில் தழன்கைலாசம் திருகோணமலை. சிவ அவதாரமாகிய பாபா இக்கோண மாமலையில் தான் நிகழ்த்திய ஸ்லைகளில் ஒரு சில துளிகளை நாலாக்க, விரும்பிய திலும் ஏதோ வலுவான உள் நோக்கு இருக்கலாம்! அவருடைய சம்மத மின்றி இவ்வுலகில் எதுவும் நிகழ்முடியுமா?

‘அம்ருதம்’ சாவா மருந்து சாவொலியால் சஞ்சலமுறும் இலங்கை மண்ணில் சாயி நிகழ்த்தும் ஸ்லைகள் மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை. நம்மவருக்கு வழங்குமென்றே நம்புகிறேன். 83வது அவதார தினமும் இந்நூல் வெளியீடும் ஸ்லோம்ருதமாக மரணமில்லா பெருவாழ்வை நோக்கி அழைத்துச் செல்லட்டும்.

‘மருத்யோர்மா அம்ருதம்கமய !’

இனி (அ) யவன்
‘சத்யதர்ஸனம்’

பதிப்பாச்சியீர் உரை.

பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாமி பாபா அவர்களின் எண்பத்தி மூன்றாவது அவதாரத்தினத்தை உலகெங்கிலுமுள்ள சாமி பக்தர்கள் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர். ‘மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை’ என்று துண்ணியார்களிடம் பெரிதும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்ற எவ்வாமி அவர்கள் ‘பிராத்தனை செய்யும் உதடுகளை விட சேவை செய்யும் கரங்களோ மேலானவை’ என்பார். சேவைகள் அனைத்தும் ஆண்மிக அடிப்படையில் அமைதியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதே எவ்வாமியின் எதிர்பார்ப்பாகும். இந்த வகையில் எவ்வாமியின் எண்பத்திமூன்றாவது அவதார தினத்தை முன்னிட்டு இலங்கையிலுள்ள சாமி அடியார்களின் அனுபவங்களைத் தொகுத்து ‘இலங்கையில் ஸ்ரீ சாயியின் லீலாம்ருதம்’ என்னும் இந்நாலை வெளியிடுவதில் எமது சாமிபிரகரம் மகிழ்ச்சியடைகிறது.

தங்கள் அனுபவம் தொடர்பான கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய சாமி அடியார்களுக்கும் இந்நாலைச் சிறப்புற பதிப்பித்துதவிய ‘ரெயின் போ மினிலேவ்’ நிறுவன எத்தாபகர் மற்றும் ஊழியர்களுக்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எவ்வாமியின் அருளால் எமது சாமி பிரகரத்தின் முதல் நாலாக ‘ஆண்டவனைக் கண்டதுண்டா?’ என்னும் சிறுவர் பாடல் நூல் சென்ற ஆண்டு வெளிவந்தது. எவ்வாமியின் கல்வித்திட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்தே இந்நாலைல் கவிதைகள் அமைந்திருந்தன. எமது மாணவச் செல்வங்களிடம் கணிதம் மிகவும் கல்டமான பாடம் என்ற ஒரு தவறான எல்லன்க்கரு உள்ளது. இதனை அகற்றும் நோக்காக ‘கணக்கு வராதென்று கவலைப்படும் மகனே’ என்றதொரு கவிதையை அந்நாலைல் வெளியிட்டிருந்தோம். அன்மையில் தம்பலகாமம் குளக்கோட்டன் வித்தியாலயத்திற்குச் சென்று அதிபருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது ஒரு மாணவி வந்து ‘சேர் நான் கணக்கில் தொண்ணுவாறு புள்ளிகள் எடுப்பேன்.’ என்று துணிவுடன் கூறினார். ‘உங்களுக்கு இந்த நம்பிக்கை எப்படி ஏற்பட்டது’ என அந்த மாணவியிடம் கேட்டேன். ‘கணக்கு வரா ஏதன்று கவலைப்படும் மகனே’ கவிதையைப் படித்தும் புரிந்துகொண்டேன் என்று அந்த மாணவி கூறினார். ‘மகனே நம் மால் எதையும் சாதிக்கமுடியும். முதலில் இதை என்னால் செய்ய முடியும் என்ற துணிவை மனதில் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மனிதனால் சாதிக்க முடியாதது

உலகில் எதுவுமேயில்லை. முதலில் நம்பிக்கை. பின்னர் சாதனை.' எனக்கூறி விட்டெப்ரிறேன். 'அபரிதமான நம்பிக்கையே ஆண்மிகத்தின் ஆணிவேர்' என்பதை அடக்கத் துடன் கூறிக்கொண்டு, வாசகப் பெருமக்களாகிய நீங்கள் எமது இம் முயற்சிக்குப் பேராதரவு தர வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் பேசும் மாணாக்கர் களின் கணித அறிவை மேம்படுத்தும் செயற்றிட்டம் ஒன்றை எமது சாயி பிரகரம் விரைவில் நடைமுறைப்படுத்த உள்ளது.' எவ்வாயியின் அருளும், தங்களின் பேராதரவும், எங்கள் இலட்சியப் பயணத்திற்கு உறுதுணையாக அமையும் என நம்புகிறோம்.

"நீங்கள் தலைகளைப் பார்க்கிறீர்கள்

நான் தலைக்குள் பார்க்கிறேன்"

- பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபா -

"நான் எப்பொழுதும் தங்களையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்கிறார் ஒரு பக்தர்

"அப்படியா? நீங்கள் பிறருக்காக என்ன நன்மைகள், உதவிகள் செய்கிறீர்கள்" என்று கேட்டார் பாபா. அவருக்குப் பதில் சொல்லத் தெரிய வில்லை. "அன்பு நன்ற காரியங்களில் பிரதிபலிக்க வேண்டும். அப்பொழுதான் அதற்கு மதிப்பு உண்டு" என்று பாபா சொன்னார்.

"நீயே கடவுள் உனது வாழ்வுமே தெய்வீகம், உனது ஆனந்தமே தெய்வீகம். உனது பிரதிச்செயல், பிரதிபலிப்பு, பிரதித்வனி எல்லாமே தெய்வீகத்தின் இயல்புதான். நீதான் கடவுள் என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையினிற்கு ஒருபோதும் மாறாதீர்கள், எப்போதும் அகம், பிரம்மாஸ்யி என்ற தத்துவத்தைச் சிந்தித்திருங்கள்"

- பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபா -

"நீங்கள் உன்னிப்பாகக் கவனித்தால் கண்ணுக்குத் தெரியாத கிறவனின் கரங்கள் எல்லா கீட்தினும் பணிபுரிவதைக் காணலாம்"

- பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபா -

பொருளடக்கம்

1.	பகவானின் பிரேதம ஒளி	- ஸ்ரீ. ச. சுவானந்தன்	7
2.	ஸ்வாமியின் முதல் திரிசனம்	- திருமதி. வசந்தா குணரத்தினம்	10
3.	பகவானின் திரிசனமும் எனது அனுயவமும்	- ஸ்ரீ. கி. கிராசேஸ்வரன்	14
4.	மூன்று மாதங்கள் ஓல்ல மூன்று நாட்கள்	- ஸ்ரீ. வே. தங்கராசா	17
5.	எனக்குச் சிரியும் கோயமும் ஏற்பட்டது	- திருமதி. சி. சந்தானலட்சுமி	19
6.	பிரத்துகளைக்கு உடனே பலன்	- திருமதி. அ. பாலசுப்பிரமணியம்	23
7.	என்னே! பகவானின் கருணை	- ஸ்ரீ செ. கீராமச்சந்திரன்	26
8.	பஃத்தியில் நாள் கண்ட பாபா	- ஸ்ரீ. து. குவீரசிங்கம்	29
9.	செப்பினிரு சேஸ்த்தாரா?	- ஸ்ரீ. திரு. மு. துரைசாமி	32
10.	பகவானின் அருளுரைகள் - தொகுப்பு		36

முதல் முதலாக பகவான் ஸி சத்தியசாயி பாபா அவர்களை தரிசிக்கச் சென்ற பொழுது அவரைச் சுற்றி ஒரு பாரிய ஓளிவட்டம் இருப்பதைக் கண்டேன். ஒளி மிகப்பிரகாசமாக இருந்ததால் எனது கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழியத் தொடங்கியது.அந்த ஒளி மண்பத்தை நிறைத்து ஜன் னல் கஞ்சாக வெளியே சென்று வாளனாவி நிற்பதைக் கண்டேன்.பகவான் பக்தர்களுடன் கதைக்கும் பொழுது அந்த ஒளி வட்டம் பிரகாசமடைவதையும், பக்தர்களைத் தொடும் பொழுது அந்த ஒளி பக்தர்கள் உடலுள் பாய்வதையும் அவதானித்தேன். பகவானைச் சுற்றியுள்ள ஓளிவட்டம் அவர் பிரேமையின் வெளிப்பாடே என நான் உணர்ந்தேன்.

-டாக்டர் பரணாக்ஸ்சி.

I. பகவானின் பிரேமை ஒளி.

1987.10.12ஆந் திகதியன்று தமிழ்த் தீவிரவாதிகளுக்கும் இந்திய அமைதிகாக்கும் படையினருக்கும் இடையே யுத்தம் முண்டது. அங்கு ஷல்தாக்குதல்களும் தூப்பாக்கி வேட்டுகளும் இடம் பெற்றன.மக்கள் தங்கள் உயிர்களைப் பாதுகாக்க கோயில்களில் தஞ்சாமடைந்தனர். எமது குடும்பத்தினரும் அயலில் உள்ளவர்களும் எனது மைத்துனரின் மாடி வீடு பாதுகாப்பானது என்று கருதி அங்கு சென்று தங்கினோம்.

1987.10.13ஆந் திகதிமுதல் தினந்தோறும் இரவு 7.00. தொடக்கம் 8.30 மணிவரை சாயிபஜனை செய்தோம். சாயி பக்தர்கள் அல்லாதவர்கள் பஜனையில் கலந்து கொண்டு தமதம் இஷ்ட தெய்வங்களை வணங்கினர்.

“இல்ல பஜனை இல்லத்தையும் இல்லத்தாரையும் சுற்றாடலையும் மிகவும் தூய்மையாக்குகிறது.பாதுகாக்குகிறது.” என்று பகவான் அருளியது போல் அங்கு தஞ்சம் அடைந்திருந்தோர்க்கும் அவவீட்டுக்கும் சுற்றாடலுக்கும் எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை.

1987.11.29.ஆந் திகதி இவவீட்டிலிருந்து சுமார் 150 மீற்றர் தொலைவிலுள்ள எண்ணைய ஆஸையில் ஒளித்திருந்த தமிழ்த் தீவிரவாத பெண்கள் அணிக்கும் இந்திய அமைதி காக்கும் படைக்கும் மோதல் ஏற்பட்டது. நாங்கள் அனைவரும் பயப்பீதியிடன் கதவுகளைப் பூட்டிக் கொண்டு சாமியறையில் இறைவனை வணங்கிக் கொண்டிருந்தோம். மாலை 4.00 மணியிருக்கும் பின்புறக் கதவு பலமாகத் தட்டப்பட்டது.எனது

கிளங்கையில் பூஜி சாயியின் வீலாம்ருதம்

நமத்துனர் பயத்துடன் கதவைத் திறந்தார். அன்குக்கும் கண்களுடனும் கொலை வெறியடிடும் காணப்பட்ட ஒரு இராணுவ அதிகாரி கைத் துப்பாக்கியை நீட்டிக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான். சாமியறையிலிருந்த அனைவரையும் வெளியே வருமாறு சுப்தமிட்டான். அதில் பதினாறுபேர் பெண்கள். நாலுபேர் திருமணமானவர்கள். ஏனையோர் படிக்கும் இளம் பெண்கள். எனது கழுத்திலும் எனது மைத்துனரின் கழுத்திலும் கூக்கத்துப்பாக்கியை மாறிமாறி வைத்து பலமாகச் சுத்தமிட்டுத் திட்டனான். ரிநுமணமான பெண்களை வேறாகவும் ஏனைய இளம் பெண்களை வேறாகவும் வரிசையாக நிற்கும்படி கூறினான். இதில் எனது மகளும் மைத்துனரின் ஜந்து மகள்மாரும் இருந்தனர். அவன் மனத்திலிருந்த குஞர எண்ணம் அவன் கண்களில் பிரதிபலித்தது. இது ஒரு பெண்களுக்கான முகாம் இவர்களைக் கூட்டிச் சென்று விசாரிக்கப் போவதாகக் கூறினான்.

அவன் எமக்கு எமணாக வந்து விட்டான் எனக் கதிகலங்கினோம். பாவரும் அழுது புலம்பி அவனை மன்றாடினோம். அவன் இம்மியும் இரங்கவில்லை. அவன் முன்புமிருந்த ஜன்னல் ஊடாக தெருவில் நின்ற இராணுவ வீரரிடம் வாகனம் ஒன்று கொண்டுவரும்படி கூறிவிட்டுத் திரும்பினான். அவனது பார்வை எதிர்ப்புச் சுவரின் மேற்குப் பகுதியில் பதிற்நீது..... அவ்வளவுதான்..... அவன் மின்சாரத்தால் தாக்கப் பட்டவன் போல அதிர்ச்சியடைந்து காணப்பட்டான். இரண்டு மூன்றாண்டுகளை சென்று மறுபடியும் பார்த்தான். கண்களைக் கசக்கிவிட்டுப் பார்த்தான் மிக விரைவாக வெளியே சென்று மறைந்து விட்டான். அவன் பார்வையில் பட்டது சுவரில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த சாயிபாபாவும் ஶீர்ஷி பாபாவும் நின்று ஆசீர்வதிக்கும் படமாகும். “ஆயத்பாந்தவா! சாயிசனே !! நீயல்லாமல் வேறு துணையில்லை.” என்று வேண்டுதலுக்கு அவர் சொலி சாய்த்து விட்டார்.

பகவானின் பிரேமமேயாளி அவன் மனத்தை மாற்றியிருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியின் அன்பையும் கருணையையும் ‘ஸ்ரீவி ஸக்தி’ தன்மையையும் உணர்ந்த அவ்விளம் பெண்கள் அவ்வீடில் பல வருடங்களாக வியாழன் தோறும் சாயி பஜனை செய்து வந்தார்கள். இது யாழ் கோண்டாவிலில் நடந்த ஓர் அற்புதமாகும்.

நன்றி - ‘சாயிஸ்வரம்’

க.சர்வானந்தன்
மாவட்ட மருந்தாளர்
திருகோணமலை

திருகோணமலை தள - வைத் தியசாலையில் மாவட்ட மருந்தாளராகக் கடமையாற்றும் இவர் 1964ஆம் ஆண்டு மருந்தாளர் பயிற்சிக்கு கொழுப்பு மருத்துவக்கல்லூரிக்குச் சென்றிருந்தார். அப்பொழுது களனியிலிருந்த அவரது மைத்துனர் வீட்டில் தங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

அவரது மைத்துனர் ஒரு சீவு பக்தர். சீவழுசை செய்தபின்பே தன் அன்றாடக் கடமைகளை ஆரம்பிப்பார். அப்படிப்பட்ட ஒரு சீவு பக்தரின் வீட்டில்தான் ஸ்வாமியை முதன் முதலாக சந்திக்கும் பாக்கியம் நம் கட்டுரையாளருக்கு ஏற்பட்டது. அந்த அனுபவத்தை கேட்போம்.

எனது மைத்துனரின் பூசையறையைப் பார்த்தபோது எனக்குப் பெரும் ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. அங்கு கட்டிலில் படுத்த படி ஒருவர் தனது வலது கையை உயர்த்தி அபயம் அளிப்பதுபோல் காணப்பட்டார். படத்திற்குப் பூவும் வைக்கப்பட்டிந்தது.

மைத்துனரிடம் ‘இவர் யார் என்று கேட்டேன்’ “இவர் ஒரு இறை அவதாரம். பெயர் சாயி பாபா.” எனக் கூறிய மைத்துனர் பாபா பற்றிய ஆங்கிலப் புத்தகம் ஒன்றை என்னிடம் தந்தார். அந்தப் புத்தகத்தை வாசிக்க வாசிக்க எனக்கு பகவான் பாபா மீது பெரும் ஈடுபாடும் ஆவ்வமும் ஏற்பட்டது. ஒரே முச்சில் புத்தகம் முழுவதையும் படித்து முடித்தேன். முதல் பாரவையிலேயே பாபா என்னை ஆட்கொண்டு விட்டார் என அடக்கமாகவும் ஆனால் உறுதிப்படவும் கூறுகிறார் திரு.சு.சர்வானந்தர் அவர்கள். இதன் பின்னர் கொட்டாஞ்சேனையில் சாயி இல்லத்தில் இடம் பெற்ற பஜுனையிலும், பேரியகொட மண்டலியில் நடந்த பஜுனைகளிலும், இவர் தவறாது கலந்து கொண்டார். அங்கு இடம்பெற்ற சொற்பொழிவுகளில் பாபாவின் அடியார்கள் கூறிய அனுபவங்கள் இவர் நம்பிக்கையையும் பக்தியையும் அதிகரிக்கச் செய்தன.

பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவை வணங்கியதால் எனது வாழ்வில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. பல ஆபத்துக்களிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டேன். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் அவர் செய்த பெரிய அற்புதம் இறை நாமத்தை ‘ஓம் சாயிராம்’ என்று எந்த நேரமும் ஒலிக்கக் கூறியதாகும். இதனால் எந்தத் துண்பத்தையும் தாங்கும் ஒரு மன நிலையை எனக்கு ஸ்வாமி தந்தருளியுள்ளார் என்றே எண்ணுகிறேன். என்று நயம்படக் கூறுகின்றார்.

நான் வேறு ஒருவர் மூலமாக ஒருபோதும் பேசமாட்டேன். என்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள இடையில் எந்த சாதனைத்தையும் வைத்துக் கொள்ள மாட்டேன். நான் என்ன பேயாபிசாசா? இடையில் ஒருவரை வைத்துக் கொள்வதற்கு. நான் நேராகவே வருவேன். நேரில் வந்தே பேசுவேன். நான் சிறுஞ்சிக்கும் பொருட்கள் மூலம் என் வருகையை அறிவிப்பேன். நான் வரங்களை நேரடிடாகவே அருள்வேன். அதற்காக ஒரு இடைச் சாதனைத்தையும் உபயோகிக்க மாட்டேன்.

பாபா

ச.சி.ச.பாகம்.பக்கம் 261.

2. சுவாமிஜியின் முதல் தாசனம்

பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா அவர்களைப் பற்றி முன்னரே ஒரளவு அறிந்திருந்தாலும் அவரை வணங்க வில்லை. காலமும் நேரமும் வந்த போது அவரே எம்மை ஈர்த்தருளினார். வன்செயல் காரணமாக எங்கள் தாயகமான தம்பலகாமத்தை விட்டு இடம்பெயர்ந்து கிண்ணியாவில் தஞ்சமடைந்திருந்தோம். 1986 ஆம் ஆண்டு, கார்த்திகை மாதம். வெள்ளிக்கிழமை, மதியம் ஒரு மணி. பள்ளிவாசல்களில் ‘கொத்துவா’ நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. எனது இளைய மகளுக்கு அப்பொழுது மூன்று வயது. சோளங்கதிர் கேட்டு அழுது கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது பாக்கத்து விட்டுப் பிள்ளையைக் கூப்பிட்டு அவளுடன் இவளையும் சோளங்கதிர் வாங்குவதற்காக அனுப்பினேன். கடைத் தெருவில் சோளங்கதிர் வாங்கி வந்தார்கள். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு எனது இளைய மகள் நீட்டுக் கையுள்ள சிவப்புநிறச் சட்டை ஒன்றைப் போட்டுக் கொண்டு ‘கிழுள்ள பகவான்’ நிற்பதைப் போன்று காலை மாற்றி வைத்துக் கொண்டு நின்றாள். பின் தானே கும்பிட்டாள். இவள் சட்டை மாற்றிக் கொள்ளும் போது நான் ஒன்றும் கேட்கவில்லை. கூம்மா பார்த்துக் கொண்டு தான் இருந்தேன். ‘அம்மா அம்மா’ என்று கூப்பிட்டாள். ‘என்ன அம்மா என்று’ கேட்டேன். “அம்மா கடைத் தெருவில் ஒரு நீண்ட வெள்ளைச் சட்டை போட்ட ஒரு ஆளைக் கண்டேன். பெரிய தலை(கைகளால் பெரிய தலை என்பதை அபிநியத்துக் காட்டினாள்) அவர் என்னைப் பார்த்து ‘கிட்ட வா.கிட்ட வா. சோளங்கதிர் தருகிறேன்’ என்று கூப்பிட்டார்.

எனக்குப் பயம் நான் போகவில்லை என்று மழலை மொழியில் கூறினாள். “யார்மா?” என்று கேட்டேன். அவள் சிறிது நேரம் யோசித்து விட்டு ‘நான் சாவி (சாயி) பாபா’என்று மழலை மொழியில் கூறினாள். எங்களுக்கு ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. இவளைக் கடைக்கு கூட்டிப் போன பிள்ளையை கூப்பிட்டு “நீங்கள் போன இடத்தில் யாராவது இவளை கூப்பிட்டார்களா?” என வினவினோம். அந்தப் பிள்ளை அங்கு யாரையும் தான் காணவில்லை எனக் கூறினாள். மகளுக்குச் சுவாமியைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. பெயரை நினைவாகச் சொல்லுகிறாள். எங்களுக்கு இதைப்பற்றி பெரிதும் யோசனையாகவே இருந்தது. எல்வாமியின் அற்புதங்களை அப்பொழுது நாங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. அன்று பிற்பகல் எங்கள் உறவினர் சாயிசகோதரர் கிண்ணியாவில் நாங்கள் குடியிருந்த வீட்டிற்கு வந்தார். நாங்கள் மகள் கண்டதைக் கூறினோம். அவர் மகளிடம் விபரமாகக் கேட்டறிந்தார். எனது மகள் அவர் கேள்விகளுக்கெல்லாம் துல்லியமாகப் பதிலளித்தாள். பின்னர் அவரும் எல்வாமிதான் வந்திருக்கிறார் எனத்திட்ட வட்டமாகக் கூறினார்.

அப்போது திருகோணமலையிலிருந்து கிண்ணியாவுக்கு வந்து போவது பெரிய சிரமான காரியம். வன் செயலின் உச்சகட்டமான அக்காலப்பகுதியில் படையினரின் கெடுபிடிகளும் அதிகமாகவே இருந்தன. அந்தச் சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாது சாயி சகோதரர் எல்வாமியின் திருவுருவப் படத்தை திருகோணமலையிலிருந்து வாங்கி வந்து மகளிடம் காட்டினார். “இவரைத்தான் கடைத்தெருவில் பார்த்தாயா?” என்று கேட்டார். “ஆமா. ஆமாம்” என்று தலையை ஆட்டினாள் மகள். அந்த வியாழக்கிழமை எல்வாமியின் திருவுருவப்படத்தை வைத்துப் பூசை செய்தோம். எல்வாமிக்குப் படைத்த பிரசாதத்தை முதன் முதலில் யாருக்காவது கொடுப்போம் என நினைத்தோம். நாங்கள் குடியிருந்த வீட்டுக்காரர் பிறமதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தீவிர மத நம்பிக்கை யுடையவர்கள். அவர்கள் எல்வாமியின் பிரசாதத்தைச் சாப்பிடமாட்டார்கள். என்ன செய்வது என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தோம். அந்தி சாயும் வேளை. மழை கொட்டு கொட்டென்று கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. மழை இருட்டு. எங்கள் பூசையறையின் ஜன்னல் கதவுகள் திறந்திருந்தன ஒரு பெண் பிள்ளை. பள்ளிரெண்டு வயதிருக்கும். பற்றைத் தலை. பஞ்சஸ்டந்த

கண்கள். கிழிந்த சிவப்பு நிறச்சட்டை அனிந்திருந்தாள். வாய் பேச முடியாத ஊமையவள் என்பதை பின்னர் அறிந்து கொண்டோம். திறந்திருந்த ஐன்னல் ஊடாக இரண்டு கைகளையும் நீட்டிச் சைகையால் சாட்டிடுவதற்கு உணவு கேட்டாள். எவ்வாழியின் லீலகளை எப்படி எடுத்துரைப்பது. ‘நீ என்னை நோக்கி ஒரு’ அடி எடுத்து வைத்தால் நான் உன்னை நோக்கி நூறு அடி எடுத்து வைப்பேன் என்பதல்லவா? எவ்வாழியின் கோட்பாடு. பிரசாதத்தைப் பெறுவதற்கு எவ்வாழி வந்து விட்டார். அன்றைய தினம் அந்தப் பிரசாதத்தை அப்பிள்ளையிடம் கொடுக்கும் போது ஏற்பட்ட உணர்வுகளை இருக்கிறதே அதை எழுத்தில் வடிக்க முடியாது. அநுபவ மூலமாகத்தான் அதன் தார்ப்பியத்தை உணர முடியும். இப் போது அக் காட்சியை நினைத் தாலும் உடம் பெல் லாம் புஸ்லரிக்கிறது. அதன் பிறகு எந்தனையோ ஆண்டுகள் கிண்ணியாவில் இருந்தும் ஒரு நாள் கூட அந்தப் பிள்ளையைக் காணவில்லை. எவ்வாழியின் முதல் தரிசனத்தை என்றென்றும் உயிருள்ளவரை மறக்க முடியாது என்பதுதான் உண்மை.

திருமதி.வசந்தா குணரெத்தினம்
நடுப்பிரப்பந்திடல்
தம் பலகாமம்.

இந்தச் சகோதரி பகவானை நேரிலே காணும் ஆவவில் புட்டப்பத்திக்குச் செல்லும் நோக்கில் பிரயாண ஒழுங்குகளைச் செய்யும் பொழுதும் ஒரு அற்புதம் நிகழ்ந்தது. இவரது ‘பாஸ் போட்’ விசா என்பவற்றை ஒரு சாயி அடியார் செய்து கொடுத்தார். பிரயாண நாள் நெநுங்க நெநுங்க இவருக்குப் பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன. ‘விசா’ கிடைப்பது பெரும் சிரமமாக இருந்தது. போதிய பணமும் கைவசம் கிடைக்கவில்லை. இவரும் கணவரும் மனஞ்சோர்ந்து தவித்த வேளையில் நான் கூறினேன். “சாயி ராம் மனஞ்சோர்ந்து போகாதீர்கள். எல்லாம் நல்லதாகவே நடக்கும். விசா கட்டாயம் கிடைக்கும். பிரயாணம் சொப்புதற்குரிய ஒழுங்குகளைச் செய்யுங்கள். எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்கும்” என்று கொழும் பிலிருந்து நல்ல பதில் கிடைத்தது. புட்டப்பத்திக்கு பிரயாணம் செய்யும் குழுவோடு இந்த சாயி சகோதரியும் இணைந்து கொண்டு கொழும்பு சென்றார்கள். இருப்பினும் ஒரு சிறிய

விளங்கையில் பூரி சாயிபீன் லீலாம்ருதம்

குறைபாடு இருக்கவே செய்தது. கையில் ஒரு பத்தாயிரம் ரூபா இருந்தால் பிரயாணச் செலவுக்கு உதவியாக இருக்கும் என நினைத்தனர். கடைசிவரை அது கிடைக்கவேயில்லை. இவரது கணவர் சாதாரணமாக என்றும் வாங்குவது போல ஒரு ‘கவிப்’ டிக்கற்றை வாங்கி சட்டைப் பைக்குள் போட்டுக் கொண்டார். அடுத்த நாள் பத்திரிகையைப் பார்த்தபோது தான் எடுத்த ‘கவிப்’ டிக்கற்றை ஒப்பு நோக்கினார். அவருக்குப் பெரும் ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. ரூபாய் பத்தாயிரம் அவர்களுக்கு கவிப் மூலம் கிடைத்திருந்தது. பகவான் பாபா பிரயாணச் செலவுக்கான பணத்தை வழங்கி விட்டார் என மிகுந்த சந்தோசத்துடன் அத்தம்பதியினர் நன்றி ததும்பக் கூறிய பொழுது என் கண்கள் பனித்தன.

“ நம்பிக்கை இருக்கும் இடத்தில்,
அன்பு இருக்கும் !
அன்பு இருக்கும் இடத்தில்
உண்மை இருக்கும் !
உண்மை இருக்கும் இடத்தில்
இறைவன் இருப்பார்.”

- பகவான் பூரி சத்திய சாயிபாபா

“ கர்ம யோகத்தின் கிளக்கு குனம்.
குனத்திற்கோ கர்மம் கிண்றியமையாதது.
கிரண்டையும் நடைமுறைப்படுத்துவதே தன்னமெற்ற சேவை.
சேவையே மிகவும் உன்னத சாதனை.”

- பகவான் பூரி சத்திய சாயிபாபா -

நான் ஒருவரின் கனவில் தோன்றுவது அவருக்குரிய தகவல்களைத் தெரிவிப்பதற்காகும். இது நீங்கள் காணும் சாதாரண கனவு அல்ல. கனவில் அனுபவிக்கும் நிகழ்ச்சிகளை கற்பனையென்று விளங்க வேண்டாம். நான் கனவில் வந்து உங்கள் சந்தேகங்கள். அனைத்திற்கும் விடையளிக்கிறேன்.

பாபா

(ச.சி.ச.பாகம் 4.பக்கம் 165)

3. பகவான் தர்சனமும் எனது அனுபவமும்.

அன்று யூலை முதலாந்திகதி காலை. புட்டப்பார்த்தியில் காலை தரிசனத்திற்காக உள் நுளையக் காத்திருந்தேன். வெளிமண்டப வரிசையிலிருந்து இலக்கம் பெறும்போது எமது வரிசைக்கு இரண்டாவது இலக்கம் கிடைத்ததும் எல்லோரும் ‘சாயிராம்’ சொன்னார்கள். எனக்கு இது முதல் அனுபவம் ஆகையால் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. அருகிலிருந்தவரிடம் வினவினேன். அந்த பக்தர் கண்ணீர் மல்க “நமக்கு எல்லாமியை முதலாம் வரிசையிலிருந்து தரிசிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது” என்றார். நானும் அவர்களுடன் உள் நுழைந்து எல்லாம் நடந்துவரும் செங்கம்பளப் பாதையில் முதல் வரிசையில் அமர்ந்தோம். சேவாதன் தொண்டர்கள் “எல்லாமி வரும்போது யாரும் எழும்பக் கூடாது. வரிசையைக் குளப்பக் கூடாது” என்று அடியார்களை நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். எனது கைகளில் எனது வெளியீடான இரண்டு சிறுவர் நூல்களும், சைவநீதி முன்றாம் ஆண்டு சிறப்பு மலரும் இருந்தன. இவற்றைவிட எனது குடும்பப்படமும் என்னை அழைத்துவந்த எனது மாணவனின் குடும்பப்படமும் இருந்தன. எனது ஞோக்கமும் அவாவும் ‘எல்லாமி எனது குடும்பப் படத்தையும் நூல்களையும் தொட்டு ஆசீவதிக்க வேண்டும் என்பதுடன் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.’ என்பதே ஆனால் எல்லாமி அவற்றை எடுப்பதில்லை என அருகிலிருந்த கேரளாவைச் சேர்ந்த பக்தன் கூறினார். அவர் கடந்த பத்து ஆண்டுகாலமாக புட்டப்பார்த்தியிலேயே வாழ்ந்து வருகிறார். அவர் அங்கு வரும்போது கால் நடக்க இயலாதவராக வந்தாராம். எல்லாமியின் கருணையால் நடக்கக் கூடியவராக ஆகிவிட்டாராம். அதனால் அவர் எல்லாமியின் சேவைப்பணியில்

இணைந்து அங்குள்ள நூல்நிலையத்தில் சேவை செய்து கொண்டு வருகிறார். “ ஸ்வாமி கடிதம் மட்டுமேதான் வாங்குவார். நீங்கள் இந்தப் புத்தகங்களை நிப்தி காலத்தை வீணாக்காது ஸ்வாமி அருகில் வரும்போது பாத நமஸ்காரம் செய்யுங்கள். உங்கள் புத்தகங்களை நான் ஸ்வாமியின் நூல் நிலையத்தில் சேர்க்கிறேன்.” என்றார். நானும் அவ்வாறே செய்தேன்.

ஸ்வாமி எனக்கு மிக அருகாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார். எனது உடல் சிலிரித்தது. என்மேல் பிரகாசமான மின்னொளி பாய்ச்சப் படுவது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. என்னால் அசைய முடியவில்லை. எனது குடும்பப் படத்தையும் மாணவனின் குடும்பப் படத்தையும் ஸ்வாமிக்குக் காட்டுகிறேன். பாத நமஸ்காரம் எடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு வரவில்லை. என்னால் அசையவே முடியவில்லை. அப்படி ஒரு பிரமிப்பு..... ஸ்வாமி நடந்து வந்து என்னையும் தாண்டி நேர் எதிரேயிருந்த ஒரு முதியவரின் தலையில் கைவைத்து அரச்சனை போட்டார். விபூதி கொடுத்தார். எங்கும் சாயிராம் சாயிராம் என்ற ஒலி மண்டபத்தை நிறைத்தது.

ஸ்வாமி மெல்ல மெல்ல நடந்து சென்று விட்டார்..... நானும் மிகுந்த நிறைவுடன் வெளியே வந்துவிட்டேன். அன்றைய தினம் இலங்கையிலிருந்த எனது மகஞுக்கு ஸ்வாமி கனவில் தரிசனம் கொடுத்தார். மகள் படிக்கும் வவுனியா இறும்பைக்குளம் ‘கொண்வென்ற’ பாடசாலைக்கு ஸ்வாமி நீலக் காரில் வந்திறங்கி அதிபரின் அலுவலகத்தையும் தாண்டி அடுத்துள்ள வகுப்பறைக்கு வந்து மகளின் தலையில் கை வைத்து “நீயா எனக்குப் புத்தகங்களைப் பரிசளித்த இராசேஸ்வரனின் மகள். நன்றாகப் படி” என்று வாழ்த்தி நான் கொடுத்த புத்தகங்களையும் காட்டினாராம். மகஞுக்கு எனது இரு நூல்களையும் விளங்கி விட்டது. மறு நூட்காலை மகள் தாயாரிடம் நடந்தனவற்றைக் கூறி ‘அப்பா கொண்டு போன முன்றாவது புத்தகம் என்ன என்று கேட்டிருக்கிறாள். அவர்கள் ஒருவருக்கும் அது தெரியாமலே

இந்நதிருக்கிறது. நான் பன்னிரெண்டாம் திகதி யூலையில் மீண்டும் இலங்கை வந்தேன். மகள் ஒடி வந்து கேட்ட முதற் கேள்வி ‘முன்றாவது புத்தகம் என்ன என்பது பற்றித்தான்’ என்ன அற்புத சக்தி பகவானிடம்... பக்தர்களை எப்படிப்பின் தொடர்கிறார். ....பகவானின் ஆசிபோல எனது மகள் மாவட்ட ரீதியில் ஜந்தாம் இடத்தையும் பாடசாலை மட்டத்தில் முதலாவது மாணவி என்ற வரலாற்றறையும் படைத்து தற்பொழுது பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பகவானின் கருணை அளவற்றது.....
எழுத்துக்களால் எழுதிவிட முடியாதது.....
அதை வாயால் வர்ணிப்ப தென்பதும் இயலாத காரியம் .....
அனுபவித்து உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் .....
அதற்கும் பகவானின் அருள் வேண்டும்.....

திரு.இ.இராஜேஸ்வரன்
ஆரம்ப உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர்
மாகாணக் கல்வித் தினைக்களம்
வடக்கு மாகாணம்
திருகோணமலை.

திரு.இராஜேஸ்வரனின் மகளின் கனவு தொடர்பான அனுபவம் எனக்கும் பல முறைகள் ஏற்பட்டதுண்டு. ‘நம்பவே முடியாத பல அற்புதமான சம்பவங்கள்’ இப்படிப்பட்ட கனவுகள் ஊடாக எனக்கு கிடைத்தன.அவற்றின் ஊடாக நான் ஸ்வாமியின் சர்வ வியாபகத்தை உணர்ந்து கொண்டேன். அவற்றை பிற்கொரு சமயத்தில், பாபாவின் ஆசியுடன் உங்களுக்கு அறியத்தரலாம். என என்னுகிறேன்.

ஒருவனுடைய கோபம் அவனுடைய ஏதிரி
 ஒருவனுடைய அமைதி அவனுடைய பாதுகாப்பு
 ஒருவனுடைய மகிழ்ச்சி அவனுடைய சுவர்க்கம்
 ஒருவனுடைய துக்கம் அவனுடைய நரகம்
 -பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா -

“என்னிடம் சரணடைந்தவர்களின் துன்பத்தை வியாதியை என்மேல் ஏற்றுக்கொள்வது எனது கடமை எனக்குத் துன்பமே இல்லை. ஆகையினாலே நான் எனது கடமையைச் செய்யும் பொழுது நீங்கள் வருந்தத் தேவையில்லை.”

பாபா

(25.12.1970.அருளூரை)

4. மூன்று மாதங்கள் அல்ல. மூன்று நாட்கள்.

வன் செயலின் உச்ச கட்ட காலம்..... எனது கிராமத்து மக்கள் எல்லாம் இடம் பெயர்ந்து கிண்ணியா சூரங்கல் திருக்கோணமலை வன்னி பெருநிலப்பரப்பு போன்ற இடங்களில் புகலிடம் தேடிக் கொண்டிருந்த வேளை. திடீரெனத் ‘தலையிலே இடி விழுந்ததைப் போல’ எனது மனைவி உயர்குருதி அமுக்க நோயால் பாதிக்கப்பட்டு படுக்கையில் சாய்ந்தாள். கைகால்கள் இழுத்துக் கொண்டன.

வாய் பேச முடியாது நாக்குழியிது. எனது மனைவியைப் பார்க்க வந்த பலர் ‘இனிப் பிழைப்பது அருமையியன்’ வாய் கூசாமல் கூறினார்கள். தப்பித்தவறிப் பிழைத்தாலும் கை கால் இயங்காது படுக்கை யிலே கிடந்து அழுந்த வேண்டியது தான் என்று பரிகாசம் செய்தார்கள்.

பயந்து போன நான் பாபாவின் அருளை வேண்டிப் பிராத்தித்துக் கொண்டு திருக்கோணமலை தள வைத்தியசாலையில் எனது மனைவி சிகிச்சை பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்தேன்.

எனது மனைவியைப் பரிசோதனை செய்த வைத்திய அதிகாரிகள் ‘பூரண சுகம் பெற மூன்று மாதங்கள் வரை எடுக்கும் என்றும் கை கால்கள் இயல்பு நிலைக்கு வர கண்டி கொழும்பிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள்.

எனது மனைவி இவற்றைக் கேட்டுப் பயந்து போனார். என்னிடம் சொகையாலும், கொச்சை மொழியாலும் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி மனம் வருந்தினார்.

கிலங்கையில் ஸ்ரீ சாமியின் வீலாம்ருதம்

நான் அப்பொழுது கூறினேன். இல்லை. இல்லை. எனக்குள்ளிருந்து என்னை அறியாமல் என்னை இயக்கிய அந்த சக்தி பேசியது.

“இதோ பார் இவர்களெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் படித்தவர்கள். பணியாற்றுகிறவர்கள். இவர்களை விட பூரணத்துவம் நிறைந்த நம் சற்குருநாதன் ஸ்ரீ சத்திய சாமியிடம் எடுத்துச் சொல். விரைவிலேயே நலம் பெற்று வீடு திரும்புவாய்.” எனக் கூறினேன்.

அன்றிரவு.....வியாழக்கிழமை

ஒரு அற்புதம் நிகழ்ந்தது.....

எனது மனைவி கையை நீட்டியவாறே படுக்கையில் படுத்துக் கிடந்தாராம். கனவோ? அல்லது நினைவோ, என நிட்சயிக்க முடியாத மிலையில் திடீரென அங்கே தோண்றிய பகவான் சீர்தூஷாயி பாபா அவர்கள் எனது மனைவியின் கையைப்பிடித்து மேலே தூக்கிவிட்டு “எழும்பு இனி உனக்கு ஒரு பயமும் இல்லை. கை பழையமாதிரி வேலை செய்யும்.” எனக் கூறினாராம். துணைக்கு நின்ற எனது சிறிய தாயார், கையை உட்பார்த்தியவாறே எனது மனைவி நடுச்சாமத்தில் நின்றதைப் பார்த்து முதலில் பயந்தே போய்விட்டாராம். பிறகுதான் நடந்த விபரங்களை எனது மனைவி கூறக்கேட்டுப் புரிந்து கொண்டாராம்.

முன்று மாதங்கள் என ஆங்கில வைத்தியம் காலம் குறித்துச் சொன்னதை முன்றே நாட்களில் குணப்படுத்தியருளிய பகவான் சாமியின் அன்பை, கருணையை, ஆற்றலை என்ன என்று எடுத்து உரைப்பது.....

நன்றி - ‘சாமீஸ்வரம்’

திரு.வே.தங்கராசா

78, பேராலயவீதி,

திருகோணமலை.

நீங்கள் எங்கிருந்தாலும், எதைச் செய்தாலும்,
உங்கள் ஒவ்வொரு செயலையும் நான் அறிவேன்
என்பதை மனதில் கொள்ளுங்கள்.

- விரீஷ் சாமி பாபா -

ஸ்வாமி தனது பூதவுடலை விட்டுப் பலதடவை போய் வந்துள்ளார். “இது என் கடமை நான் எங்கிருந்தாலும் , எதிலீடுபட்டிருந்தாலும் பக்தர்கள் அபயக்குரல் எழுப்பும் பொழுது அவர்களுக்கு உதவியளிக்கப் போயே ஆக வேண்டும்”.

-பாபா-

ச.சி.ச.பாகம் 1.பக்கம்.299

5. எனக்கு சரிபும் கோபமும் ஏற்பட்டது.

1991 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம். திகதி ஞாபகமில்லை. வன்செயலுக்குப் பயந்து எனது சொந்தக் கிராமமான தம்பலகாமத்தை விட்டு இடம்பெயர்ந்து வண்ணிப்பெரு நிலப்பரப்பில் புதுக்குடியிருப்பில் அகதிகளாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில்தான் இந்தச் சம்பவம் இடம்பெற்றது.

நாங்கள் குடும்பம் குடும்பமாக இடம் பெயர்ந்த போது பகவானின் அடியாராகிய எனது சகோதரர் “நானும் உங்களுடன் வரமுடியாது. ஆனாலும் உங்களுக்கு பயனுள்ள முதிசம் ஒன்றைத் தருகிறேன். எப்பொழுதாவது சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு மீளமுடியாத நிலை ஏற்பட்டால் மட்டும் பகவான் பாபாவை உதவிக்கு அழையுங்கள். இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து பூரண விஸ்வாசத்துடன் இந்த அழைப்பு விடுக்கப்பட வேண்டும். மின்னல் வேகத்தில் உதவி கிடைக்கும்.” எனக் கூறி வழியனுப்பினார்.

இந்த விடயத்தை நாங்கள் எவரும் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. பகவான் பாபா மீது எங்களில் ஒருவருக்குத்தானும் நம்பிக்கை இருந்தது மில்லை. இருப்பினும் இதயத்தின் ஒரு முலையில் ஒரு அமானுசமான நம்பிக்கை இருக்கவே செய்தது.

பிரயாணத்தின் போது எங்கள் அனைவருக்கும் நம்பவே முடியாத ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டது. அந்த அனுபவத்தினுாடாக பகவான் பாபா ‘அங்கெங் கெணாத படி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும்’ அவதார

கிளங்கையில் ஸ்ரீ சாமியின் வீலாம்ருதம்

புந்சர் என்பதை உணர்வு பூர்வமாக அறிந்து கொண்டோம். மின்னல் வேகத்தில் உதவி கிடைக்கும் என எனது சகோதரர் கூறியதின் தீக்க தரிசனத்தை அப்பொழுது அறிந்து கொண்டோம்.

எல் வாமியின் கருணையினால் நாங்கள் அனைவரும் அந்புதமாகக் காப்பாற்றப்பட்டோம். இதை வாழ்நாளில் என்றுமே மறக்க முடியாது. இதன் பிறகு பல அந்புதங்கள்

எங்கள் வாழ்க்கையிலும் ஏற்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும் அந்புதமான அனுபவங்களே! அன்று நானும் எனது குடும்ப உறுப்பினர்களும் அருகேயிருந்த சந்தைக்குச் சென்று திரும்பிக் கொண்டிருந்தோம். நல்ல மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. என்னிடம் குடையிருக்கவில்லை. ஆதலால் கையிலிருந்த பயணை ‘வேக்’ கால் தலையை மூடிக்கொண்டேன். அப்பொழுது ஏதோ ஒன்று விழுவது போன்ற மெல்லிய ஒசை கேட்டது. நான் அதைப் பெரிது படுத்த வில்லை. புதுக்குடியிருப்பிலுள்ள ‘காட்டாமணக்குப் பிள்ளையார் கோயிலிலேயே இச்சம்பவம் இடம் பெற்றது.

மழையைப் பொருட்படுத்தாது நாங்கள் எங்கள் இடத்தை வந்தடைந்த போதுதான் எனது தோடுகளில் ஒன்றைக் காணவில்லை என்பதை அறியக் கூடியதாக இருந்தது. எனக்கு அழுகை அழுகையாக வந்தது. மிக வறியதிலையில் வாழும் என்னால் எப்படி அந்த நகையைச் செய்து போடமுடியும். எப்படியாவது அங்கு சென்று தேடிப்பார்ப்பது என்று எனக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டு பிள்ளையார் கோவிலிலியை நோக்கிச் சென்றேன். சம்பவத்தை அறிந்த எனது உறவினர்கள் அது கிடைக்காது வீண் முயற்சி என்று என்னைத் தடுத்தனர். நான் அவர்கள் சொல்லைக் கேட்காது அங்கு விரைந்து சென்றேன்.

மழை தொடர்ந்தும் பெரிதாகப் பெய்து கொண்டிருந்தது. நான் ஒரு பைத்தியக்காரியைப் போல தரையில் அமர்ந்திருந்து மணலைக் கைகளால் கிண்டிக் கிண்டித் தோட்டைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன்.

எவ்வளவு தேடியும் ஒரு பலனும் கிடைக்கவில்லை. அப்பொழுது தான் எனது சகோதரர் கூறிய முதிசம் என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. இடம் பெயர்ந்து வண்ணிக்கு வரும் பொழுது அந்த முதிசத்தின் அபரிதமான ஆற்றலை நாங்கள் அனைவரும் அறிந்திருந்தும் அதில் நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை என்றே சொல்லலாம். எனது தூர்பாக்கியமான வாழ்க்கைக்கு அதுவும் ஒரு முக்கியமான காரணம் என்பதை இப்பொழுது உணர முடிகிறது.

பகவான் பாபா என்னைக் கைவிட மாட்டார் அந்தத்தோட்டை எடுத்துக் கொண்டுதான் நான் திரும்பிச் செல்வேன். என்ற மனவழுதியிடன் திரும்பவும் சோந்து போகாமல் தோட்டைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டேன். அப்பொழுது தற்செயலாக என் பார்வை தூர்க்கா வீதியிலுள்ள மட்டக்களப்பு முகாம் பகுதியில் பதிந்தது. அங்கே ஒரு இடத்தில் பிள்ளைகளுக்கு கஞ்சி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிள்ளைகள் வரிசையாக நின்று கஞ்சி வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதில் வெள்ளைச் சட்டையணிந்த பரட்டைத்தலையுள்ள ஒரு பிள்ளையும் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவள் மிகவும் பரிதாபமாக என்னைப் பார்த்தாள். சிறிது நேரத்திற்குப்பிறகு என்னருகே வந்து ‘என்ன தேடுகிறீர்கள்?’ என்று கேட்டாள்.

எனக்கு அழுகையும் ஆத்திரமும் ஏற்பட்டது. நடந்த விடயங்களை ஒன்றும் விடாமல் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு கூறினேன். “நீங்கள் அழவேண்டாம். சந்தேகமும் கொள்ள வேண்டாம். நீங்கள் தொலைத்த தோடு அதோ தெரிகிறதே வேப்ப மரம் அந்த மரத்திற்குக் கீழே கிடக்கிறது. போய் எடுத்துக் கொள்ளங்கள். எடுத்த பிறகு பிள்ளையாருக்கு ஒரு தேங்காய் உடைத்து நன்றி செலுத்தி விட்டுச் செல்லுங்கள்.” எனக் கூறினாள்.

எனக்குச் சிரிப்பும் கோபமும் ஏற்பட்டது. இந்தச் சின்னப்பிள்ளை கேலி செய்கின்ற அளவுக்கு எனது நிலை வந்துவிட்டதே என எனக்குள்ளாகவே வேதனைப்பட்டேன். பலமுறை பகவானிடம் எனது நகையைக்கிடைக்கச் செய்யுமாறு மன்றாடினேன். அந்தப் பறட்டைத்தலைப் பிள்ளை திரும்பத் திரும்ப தான் கூறியதையே கூறிக்கொண்டிருந்தாள்.

கிளங்கையில் ஸ்ரீ சாயியின் லௌம்நுதம்

நானும் வேறு வழி தெரியாமல் அந்த வேப்பமரத்தை நோக்கி நடந்தேன். அங்கே சென்று பார்த்தபோது என் கண்களையே என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

வேப்பமர வேரின் மேல் எனது காணாமல் போன தோடு கிடந்தது. அதை எடுத்துக் கொண்டு அந்தப்பிள்ளைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கலாம் என என்னினேன். ஆனால் எவ்வளவு தேழியும் அந்தப் பிள்ளையைக் காணவில்லை. மட்டக்களப்பு முகாமில் விசாரித்தபோது அப்படி ஒரு பிள்ளை அந்த முகாமிலேயே இல்லை என்பது உறுதியாயிற்று. அதற்குப்பிறகு நாங்கள் மீள் குடியேற்றத்திற்காக எமது சொந்த ஊருக்கு வரும் வரை அந்தப் பிள்ளையைச் சந்திக்கவேயில்லை. இப்பொழுதுதான் என்னால் உணரமுடிகிறது. பகவான் பாபாதான் என் பரிதாப நிலையைக் கண்டு இருங்கி அந்தப் பிள்ளையின் உருவில் வந்து உதவியிருக்கிறார் என்பதை.

திருமதி.சி.சந்தானலட்சுமி.

குஞ்சடப்பன் திடல்,
தம்பலகாமம்

பக்தர்களின் அபயக்குரல் கேட்டவுடன் உதவிக்கு ஒடோடியும் வருவதுதானே பாபாவின் சுதர்மம். கடனில் சிக்கி வாழ்வேயில்லை என்ற ஒரு பயங்கர நிலை ஏற்பட்டபோது திரும்பவும் ஸ்வாமியின் கருணை இவருக்குக் கிடைத்துள்ளதாம். தன்னை நம்பும் அடியார்களை ஸ்வாமி என்றுமே கைவிட்டதில்லை.

“இந்தப் பிரபஞ்சம் தன் நிகழ்வை நடத்தி வருகிறது. அது எவ்வழி எவ்வாறு செய்கிறது என்று யாராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இந்த உகைத்தில் நடக்கும் அதிசயங்களுக்கும், மர்மங்களுக்கும் யார் காரணம்? ஒருவன் என்ன செய்ய வேண்டும்! எப்பொழுது, எவ்வுகே, எப்படி கிடைவெய்க்காம் முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்டவை.”

- பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா -

“நம்பிக்கை சக்தி வாய்ந்தது. நம்பிக்கையில்லாத வாழ்க்கை பிரயோசன மற்றது. நம்பிக்கை பலத்தைக் கொடுக்கும். மனிதனின் ஒவ்வொரு துறையிலும் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். நம்பிக்கையும் பலமும் அறிவைத் தரும். அறிவால் நாம் மெய்யறிவைப் பெறலாம்”.

பாபா

(sai speaks vol xl page 108)

6. பொத்தனைக்கு உடனே பலன்.

ஏறக்குறைய ஆறு வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவம் இது. நான் திருக்கோணமலை திபுனித பிரான் சிஸ் சபேரியர் மகா வித்தியாலயத்தில் பிரதி அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற தமிழ்த்தின போட்டியில் பங்கு பற்றுவதற்காக எமது பாடசாலையிலிருந்து மாகாணமட்டத்தில் கட்டுரை இரண்டாம் பிரிவில் முதலாமிடம் பெற்ற மாணவியை அழைத்துக் கொண்டு நானும் மற்றுமொரு ஆசிரியையும் கல்வித்தினைக்கள் வாகனத்தில் கொழும்பு சென்றோம்.

அங்கு போட்டி முடிந்ததும் அடுத்த நாள் அதிகாலை நாலு மனிக்குப் புறப்பட்டு அரசு வாகனமாகையால் ஒருவித கெடுபிடியில்லாமல் காலை எட்டரை மனிக்கே திருக்கோணமலைக்கு வந்து விட்டோம்.

அன்று பத்துமணியளவில் நான் குடும்பத்துடன் நெருங்கிய உறவினர் ஒருவரின் திருமண வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. நான் கொழும்புக்குச் செல்லும் பொழுது அலுமாரித் திறப்பை மகளிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றிருந்தேன். ஆனால் அவர் அதை மற்றியாக எங்கேயோ வைத்துவிட்ட படியால் நாம் திருமண வீடு செல்வதற்கு அனிய வேண்டிய ஆடைகளையும் ஆபரணங்களையும் அலுமாரியிலிருந்து எடுக்க முடியவில்லை. நேரமோ சென்று கொண்டிருந்தது. திறப்பை எங்கு தேடியும் எடுக்க முடியவில்லை.

அச்சமயம் எனது மகன் கண்டிப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அவரது நண்பர் ஸ்ரீதரன் எமது

மகனைச் சந்திக்க வீட்டுக்கு வந்து போவார். அவர் இப்படிப் பூட்டிய அலுமாரி போன்றவற்றைத் திறக்கக் கூடியவர்.

நான் பாபாவைப் பிராததித்துக் கொண்டு ‘இவ் வேளையில் ஸ்ரீதரன் வந்தால் எப்படியும் கதவைத்திறந்து விடுவாரே’ என நினைத்தேன். அந்த வேளையில் எங்கள் வீட்டுக் கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டது. நான் போய்க் கதவைத் திறந்தேன்.

என்ன ஆச்சரியம் ! நான் எதிர்பார்த்த ஸ்ரீதரனே வந்திருந்தார்.

“என்ன அன்றி அரவிந்தன் இல்லையா? நான் இப்பொழுதுதான் வானியாவிலிருந்து நேரே இங்கு வருகின்றேன்.” என்றார்.

ஸ்ரீதரன் அப்பொழுது வானியாவில் சுகாதாரப் பரிசோதகராகப் பணிபாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

நான் பகவானின் கருணையை மனதிற்குள் வியந்த வண்ணம் “அரவிந்தன் இன்னும் வரவில்லைத் தம்பி. நீர் வாரும் உமக்கு ஒரு வேலையிருக்கிறது.” என அவரை உள்ளே அழைத்து விடயத்தைக் கூறினேன்.

அவர் உடனே. “அன்றி ஒரு கத்தி கொண்டு வாருங்கள்” என்று கூறி அதன் உதவியால் அலுமாரியை மிக இலகுவாக திறந்து விட்டார். அனுமதி குடும்பத்தாருடன் மகிழ்ச்சியாக திருமண வீட்டிற்குச் செல்லமுடிந்தது.

‘கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படார்’ என்ற வாக்கியம் எவ்வளவு பெரிய உண்மை. ஆழமான நம்பிக்கை எதையும் சாதிக்க வல்லது என்பதுதான் எனக்கு பாபா புகட்டிய பாடம்.

திருமதி. அ.பாலசுப்பிரமணியம்
திருகோணமலை.

கிளங்கையில் ஸு சாயியின் லொம்ருதம்

இந்த சாயி சகோதரியின் ஆழமான நம்பிக்கையை இந்திய மண்ணில் இடம்பெற்ற ஒரு சம்பவத்தினாடாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். இலங்கையில் ஏற்பட்ட வன்செயலைத் தொடர்ந்து இந்தியாவுக்கு இடம் பெயர்ந்தோகளில் இவர்களும் அடங்குவர். பின்னால் நிலமை சீராகியதும் இவர்கள் இலங்கை வர முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். அச்சந்தரப்பத்தில் திருமதி.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இலங்கை வருவதற்கான ‘பாஸ்போட்’ பெறுவதில் பல பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்க வேண்டியிருந்ததாம். ஒருமுறை இவரும் இவரது சினேகிதியும் இந்த விடயமாக அலுவலகம் சென்றபோது சினேகிதியின் வேலைகள் முடிவுற்றிருப்பதால் அவற்றை உடனே பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்றும்,இவரது ‘பாஸ்போட்’ வேலைகள் நிறைவேப்பற மேலும் சிலநாட்கள் செல்லும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டதாம். மனம் சோர்ந்து போன நம் சாயி சகோதரி திரும்பவும் பாபாவின் உதவியை மானசீகமாகக் கேட்டுக் கொண்டாராம்.

பின்னர் நடந்ததை அந்த சாயி சகோதரியின் கூற்றாகக் கேட்பதுதானே சிறந்தது.

“நானும் என் சினேகிதியும் ‘பாஸ்போட்’ அலுவலகத்திற்குப் போயிருந்தோம். என் வேலைகள் முடிவுற இன்னும் சில நாட்கள் செல்லும் என அந்த அதிகாரி கூறியிருந்தாலும் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையில் அங்கு சென்றிருந்தேன். அந்த அதிகாரி என்னைக் கண்டதும் ‘ உங்கள் வேலைகள் எல்லாம் முடிந்து விட்டது. நீங்கள் இன்றே ‘பாஸ்போட்டை’ப் பெற்றுச் செல்லலாம்’ எனக் கூறினார். எனக்கு ஆச்சரியமாகப் போய் விட்டது.

பாபாவின் கருணையை என்னி நாங்கள் அனைவரும் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தோம். ‘கருணா மூர்த்தியான பாபாவின் அருளால் எங்களுக்கு ஒரு துண்பமும் இல்லை’ என்பதுதான் இந்த சாயி சகோதரியின் முதிசம்.

பெங்கனூர் வாசியான ஸ்ரீ தங்கவேல் செட்டியார் மண்மாகி நீண்டகாலமாகியும் சந்தானபாக்கியும் கிடைக்கவில்லை. அவர் நல்ல முருக பக்தர். 1947 இல் தம்பதி சமேதராய் பாதமந்திரத்திற்கு வந்து பாபாவைத் தரிசித்தனர். அன்று மாலை அடியார் படை குழு சித்திராவதி தீர்ம் சென்ற ஸ்வாமி காலமில்லாக காலத்தில் மண்ணுக்குள்ளிருந்து ஒரு மாங்கனியை எடுத்தார். அதைத் தங்கவேல் தம்பதியினருக்குத் தந்து உண்ணச் சொன்னார். திருநீறும் வழங்கினார். ஒரு வருடமும் ஒரு மாதமும் ஆயிற்று. ஒரு மாலை வேளை. அதே தம்பதியினர் அதே சித்திராவதி தீர்த்தில் ஸ்வாமி தரிசனத்திற்கு வந்தனர். பழுத்தின் பயணாகப் பிறந்திருந்த தொண்ணாலும் நான் பெண் குழந்தையுடன்.

ஸ்வாமி.பக்கம் 674.

7. என்னே ! பகவானின் கருணை.

ஒரு முறை நான் மட்டும் இந்தியா சென்றிருந்தேன். முன்பெல்லாம் இந்தியா செல்லும் பொழுது பகவானிடம் போய் வருவதுதான் எங்கள் பழக்கமாக இருந்தது. இந்த முறை பதினொரு நாட்களுக்கு மட்டுமே இந்தியப்பயணம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்ததால் வேட்டி கூட எடுத்துக் கொள்ளாமல் சென்றிருந்தேன். தமிழ்நாடு சென்று குறிப்பிட்ட சில வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கையில் எனது நண்பர் சாமி அடியார் என்னை அனுகி “ பகவானிடம் போகவில்லையா?” எனக் கேட்டார். “எனக்கு உடல் நலமாக இல்லை. புட்டப்பதிக்குப் போய் வருவது சரிமாக இருக்கும். அப்படிப் போய்வந்தாலும் திருக்கோணமலைக்கு உடனே போகமுடியாமல் போய்விடும்.” என்றேன். “உமக்காக பகவான் அருகிலே வந்திருக்கிறார். நான் புகையிரதத்தில் அனுப்பி வைக்கிறேன்.” எனக் கூறிய நண்பர் விடாப்பிடியாக நின்று ‘அடியேனுக்கு’ ஒரு வேட்டியும் தந்து வழியனுப்பி வைத்தார். நான் சௌகரியமாக பங்களூர் சென்று ‘வைட்பீல்டில்’ பகவானைத் தரிசித்து சந்தோசமாகத் திரும்பி வந்தேன். கருணா மூர்த்தியான பகவான் நாம் விரும்பினாலும், விரும்பா விட்டாலும், தனது தரிசனத்தை அடியார்களாகிய நமக்கு அருள்வார் என்பதை இந்த ரம்பவத்தினுாடாக அறிந்து கொண்டேன்.

எங்களுக்கு இறைவன் அருளால் இரு குழந்தைச் செல்வங்கள் கிடைத்திருந்தனர். ஒருவர் ஆண். மற்றவர் பெண். ஆணுக்குத் திருமணமாகி இறையருளால் இரு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தனர். அதே போன்று பெண்ணும் திருமணம் செய்து இரண்டு பெண் குழந்தைகளுக்கு தாயாகி இருந்தார். இருப்பினும் எங்கள் அனைவருக்கும் பெண்ணுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை இல்லையே என்ற குறைபாடு இருக்கவே செய்தது. நானும் மனைவியும் எங்கள் குலதெய்வமான கிணற்றுடி விநாயகப் பெருமானையும், கருணாமூர்த்தியான பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா அவர்களையும் விடாப்பிடியாக வணங்கி மிகவும் நம்பிக்கையுடன் இருந்தோம்.

அப்பொழுதுதான் அந்த அதிசயம் நடந்தது.....

ஒரு நாள் என் மனைவியின் கனவில் பகவான் தரிசனமானார். எனது மனைவி பகவான் பாபாவை அணுகி, இரு கரங்களையும் கூப்பி வணங்கினார்.

“ நான் எப்பவோ கொடுத்து விட்டேனே.” என்றாராம் பாபா.

பிறகு கேட்பானேன். பகவான் பாபாவின் அருட்பெருங் கருணையாலும், கிணற்றுடி விநாயகர் திருவருளாலும், எமது மகளுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது.

ஜுந்து வருடங்களுக்கு முன்பாக நானும் எனது துணைவியாரும் எங்கள் காரில் தூரப் பிரயாணம் ஒன்றை மேற்கொண்டிருந்தோம். வழியில் கவனயீனமாக எதிரில் வந்த லொறி ஒன்று எமது காருடன் மோதியது. முன்னாசனத்திலிருந்த எங்கள் இருவருக்கும் நல்ல காயம். அதிலும் எனது துணைவியாருக்கு முகத்திலும், காலிலும், காயங்கள் ஏற்பட்டு இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்தது. வாயில் எதையோ முனு முனுத்துக் கொண்டிருந்த எனது மனைவியார் அப்படியே மயக்கமுற்று விட்டார். விபத்து நடந்த இடத்திலிருந்து ஆறு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள வைத்தியசாலைக்குச் சென்ற பொழுது ஒரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது.

வைத்திபசாலையை அண்மித்த பொழுது என் மனைவிக்கு குய உணர்வு வந்தது.

“எனக்கு ஒன்றுமில்லை.நான் பூரண சுகமாக இருக்கிறேன்.” என்றார் என் மனைவி.

“ என்ன நடந்தது.” எனக் கேட்டேன்.

அந்த லொறி தங்கள் காரை மோதியவுடன் தான் அறிவு மயங்கியதாகவும், ஆணால் பயம் சிறிதும் இல்லாமல் காயத்ரி மந்திரத்தை உச்சரித்த வாரே பகவான்பாபாவின் உதவியைக் கோரியதாகவும் தன்னை உடனே யாரோ வந்து காப்பாற்றியதை உணர்ந்த தாகவும் கூறினார்.

என்னே! பகவானின் கருணை !!

திரு.செ.இராமச்சந்திரன்.

திருகோணமலை

“ எவர் சத்திய ஓயியின் பெயரால்
நிறுவனாங்களைத் தொடங்குகிறார்களோ
அவர்கள் சத்தியத்தின் தத்துவத்தை விடாமல்
பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் ”

- பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா -

கடவுள் பத்திரி நாத்திலோ? கேதார் நாத்திலோ? திருப்பதியிலோ? ரிலிகேசத்திலோ? இல்லை. இவை அனைத்தும் மனத்தின் கற்பிதங்கள். இறைவன் முதலில் உன் இருதயவாசி என்பதைப் புரிந்து கொள். உன் வாழ்க்கையின் அதிகாரி உன் இதயத்திலேயே இருக்கிறார் பகவான் பாபா

8. பாஂத்தியில் நான் கண்ட பாபா.

‘ஒருமையுடன் இறைவன் திருமலரடி நினைக்கின்ற உத்தமர்கள்’ திருகோணமலையில் நடாத்தி வந்த சத்சங்கத்தில் 1967 ஆம் ஆண்டு முதல் கலந்து கொண்டதால் பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா அவர்களைப் பற்றியும், அவரது போதனைகள் பற்றியும், ஓரளவு தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. அதனால் அந்த அவதார மூர்த்தியை நேரில்பார்க்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் ஏற்பட்டது.

எல்லாமியை மிக அதிக நேரம் தரிசிக்கக் கூடியகாலம் நவராத்திரிக்காலம் (தசரா) என்று அறிந்து கொண்டு 1968 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபரில் புட்டப்ரத்திக்கு தன்னந்தனியாகப் பறப்பட்டேன். திருச்சி விமான நிலையத்தில் அதிகாரி ஒருவர் தாணகவே முன்வந்து புட்டப்ரத்திப் பயணத்திற்குரிய எல்லா விபரங்களையும் சொல்லிந்த தந்தார்.சிக்கந்ராபாத் கடுகதி புகையிருதம் எடுத்து புக்கபட்டனம் சென்று அங்கிருந்து பதினொரு கிலோ மீற்றர் வரை கால் நடையாகப் புட்டப்ரத்தி போய்ச் சேர்ந்தேன். அந்தக் காலத்தில் பிரசாந்தி நிலையத்தில் மாடிக்கட்டிடங்கள் இருக்கவில்லை. நவீன மலசல கூட வசதிகளும் இருக்கவில்லை. ஆடம்பரமில்லாது இருந்த அன்றையப் பிரசாந்தி நிலையத்தில் அருட்பிரவாகம் நிறைந்திருந்தது. அந்த நிலைய எல்லைக்குள் நோய்களுக்கும் தற்காலிக நிவாரணம் கிடைத்தது.சாதகர்களுக்கு சாதனைகள் எளிதில் கைகூடின. மனம் லொகிகத்திலிருந்து விலகி சலனமற்றிருந்தது. எங்கும் பிரசாந்திப் பேரைமதி. எல்லாம் சாயி மயம். எல்லோர்நாவிலும் ‘சாயிராம்’ என்ற திருமந்திரம். இன், மத, மொழி, வேறுபாடுகளைக் கடந்த மனித சகோதரத்துவத்தையும், சாயி நாமத்தால் பினைக்கப்பட்ட ஒரே மனித குலத்தையும் அங்கு கண்டேன்.

நான் புட்பர்த்தி புறப்பட்டதின் நோக்கம் ஸ்வாமியை அதிக நேரம் பார்க்க வேண்டும் அதிலும் அருகே நின்று பார்க்க வேண்டும் என்பது ஒன்று மற்றது அவருடைய மானுட சர்ரம் நம்மைப் போன்றதா? அல்லது ஏதேனும் வகையில் வேறுபட்டதா? என்பதை அவதானிப்பதற்காகவும் தான். இந்த நோக்கத்தை அவர் எனது மனம் பூரண திருப்தி அடையும் அளவுக்கு நிறைவேற்றி அருளினார்.

பூரணசந்ரா மண்டபத்தில் நவராத்திரி யாகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. யாக மேடைக்கு அருகில் மண்டபத்தின் முன்வரிசையில் இருக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. யாகமேடையிலிருந்து இறங்கி வந்த பாபா நேராக எனக்குமுன் வந்து சில நிமிடங்கள் நின்றார். அவருக்கும் எனக்கும் இடையே இருந்த இடைவெளி இரண்டு அடிகூட இருக்காது. அவரது திருவடி முதல் சிரகவரை அங்கமங்கமாக அவதானித்தேன். அவரை முழுமையாகப் பார்த்து முடிந்தபின் ஸ்வாமி என்கண்களை நேராக உற்றுப்பார்த்தார். அவ்வளவுதான்.

என் உடல் மயிர்க்கூச் செறிந்தது. ஒரு விதமான நடுக்கம் ஸந்பட்டது. உடம்பெல்லாம் வியர்த்தது. காரணமில்லாமல் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தாரை தாரையாக வழிந்தது. மனம் பதைத்தது. நான் நன்றாகப் பயந்து போனேன். மயங்கி விழுந்து விடுவேணோ என்று அஞ்சினேன். ஆனால் அப்படி ஏதும் நடந்து விடவில்லை. அது பயமும் பரவசமும் கலந்த ஒரு நிலையாக இருந்தது.

வார்த்தைகளால் விபரிக்க முடியாத ஒரு அற்புத உணர்வு அது. ஸ்வாமி அவ்விடத்தை விட்டு விலகியதும் மீண்டும் பழைய நிலைக்கு வந்தேன். இந்த அபூர்வ அனுபவத்தைப் பற்றி மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்த்தேன். ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஒரு நாள் திருவாசகத்தில் வரும் மணிவாசகப்பெருமான் பாடல் அந்த அனுபவத்தை விளக்குவது போல உணர்ந்தேன்.

“ மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர்த்து உன்
விரையார் கழற்கு என்
கைதான் தலைவைத்து கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பி உள்ளாம்.....”

பரத்தியிலே நான் கண்ட அந்த அவதார மூர்த்தியே பரப்பிரம சொருபம் என்பதும், பரமாத்ம ஜீவ சந்திப்பின் விளைவே அன்று நான் பெற்ற பேரானந்த அனுபவம் என்பதும் உறுதியாயிற்று.

பரத்தியிலே பெற்ற தெய்வீக அனுபவங்கள் எத்தனை எத்தனையோ? முப்பது நாட்கள் சென்று விட்டன. பூர்ப்பத ஆயத்தமானேன். காலை பயணம். முதல்நாள் பிற்பகல் தரிசனத்திற்காக மந்திர வாசலில் காத்திருந்தேன். அன்று வழக்கமாக வரும் பாதையை விட்டு விலகி வேறுபக்கமாகப் போனார் எல்வாமி. மனம் சற்று கவலைப்பட்டது. கடைசிநாள் எல்வாமியை அருகில் பார்க்காமல் போய்விடுவேனோ என அஞ்சினேன். எங்கெல்லாமோ போய் இறுதியாக எனக்கு முன்வந்து நின்று, எனக்குப் பின்பற்றாக இருந்த ஒருவருக்கு எனது தலைக்கு மேலாக விபுதி வரவழைத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். வழக்கமாக அங்கியால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் அவரது திருவடிகள் முழுமையாக வெளியே தெரிந்தன. அந்த கமலப்பாதங்களில் முகம் புதைத்து வணங்கினேன். நிமிர்ந்து பார்த்தபோது புன்முறவல் பூத்தது அவரது திருமுகம்.

பல தெய்வீக அனுபவங்கயைத் தந்து இறுதியில் பாத நமஸ்காரமும் தந்து பரிவோடு அனுப்பி வைத்தார் பகவான். கருணையின் வடிவமே பாபா என்பதை கணிவோடு உணர்த்தினார் சாயிநாதன்.

ஜெய் சாயிராம்.

திரு.து.குலவீரசிங்கம்
திருகோணமலை

நாம் நீரை வீணாக்கக் கூடாது.
நாம் உணவை வீணாடிக்கக் கூடாது
நாம் காத்தை வீணாக்கக் கூடாது
நாம் செல்வத்தை வீணாக்கக் கூடாது.

- பகவான் முதி சந்திய சாயி பாபா -

பகவானின் ஒழுக்கக் கோவை ஒன்பது.

- (1) தினமும் தியானம்,ஜேபம்.
- (2) வாரம் ஒரு முறை குடும்ப பஜுனை.
- (3) பாலவிழுாஸ் வகுப்பில் குழந்தைகளைப் பங்கு பெறச் செய்தல்.
- (4) சமித்திச் சேவைப் பணிகளில் பங்கு கொள்ள வேண்டும்.
- (5) சமித்தி பஜுனை,நகர சங்கீததனங்களில் பங்கு பெறல் வேண்டும்.
- (6) தினமும் சாயி இலக்கியங்களை ஆழ்ந்து படித்தல்.
- (7) ஒவ்வொருவரிடமும் மெதுவாகவும்,பணிவாகவும் பேச வேண்டும்.
- (8) மற்றவர்களைப் பற்றி கெடுதலாகப் பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
- (9) ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல்.

9. செப்பன்டு சேஸ்த்துரா?

1968 ஆம் ஆண்டு ஜீன் மாதம் 16 ஆந் திகதி எனக்குப் பகவான் பாபாவின் தரிசனம் கிடைத்தது. அதற்கு ஒரு கிழமைக்கு முன்னரே நான் புட்டபர்த்தி சென்றடைந்தேன். அப்பொழுது பகவான் புட்டபர்த்தியில் இல்லை. முதலாவது உலக மாநாட்டிற்காக மும்பாய் சென்றிருந்தார். அவர் திரும்புவரை அங்கிருந்தேன். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ‘சத்தியம்,சிவம்,கந்தரம்,’ என்ற புத்தகத்தை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.(திரு.என்.கல்தூரா எழுதியதல்ல) அதை என் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். அந்தப் புத்தகத்தின் மூலம் பகவானைப் பற்றி ஓரளவு தெரிந்து கொண்டேன்.

இலங்கை திரும்பியதும் ஒவ்வொரு கிழமையும், கொட்டாஞ் சேனை ‘சாயி இல்லத்தில்’ குருவார பஜுனையில் கலந்து கொண்டேன். பஜுனை மட்டுமல்லது நாராயண சேவை, நகரசங்கீததனம்,ஆத்மிக உலா போன்றவற்றிலும் கலந்து கொண்டேன். இப்படியாக சாயி இல்லத்தில் தொடங்கிய ஈடுபாடு திருகோணமலையிலும் தொடர்ந்தது. அப்படியிருந்தும் நான் உண்மையான ஆன்மிக வழியில் செல்கிறேனா? என்ற ஜூயிப்பாடு தோன்றிக் கொண்டேயிருந்தது.

கருணா மூர்த்தியான பாபா எம்மை தடுத்தான்டு அருள் பொழியும் வழியில் எமது நோக்கும் வாழ்க்கையும் அமைந்துள்ளதா? என்பதையிட்டு ஆழந்து சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன். எல்லாம் ஒரு நடிப்புப் போலதான் எனக்குப் படுகிறது. நான் மட்டுமல்ல என்னுடன் சேர்ந்த எல்லோருமே நடிப்பது போலத்தான் எனக்குத் தெரிகிறது.

இதில் என் கருத்துடன் ஒவ்வாத சிலரும் இருக்கலாம். நான் அதை மறுப்பவனுமல்ல. ‘செப்பனிடு சேஸ்த்தாரா?’ ‘சொல்லியபடி செய்கிறார்களா?’ என பகவான் சிறுவயதில் எழுதிய நாடகம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. பகவான் பாபா ‘சாயி சேவா சமித்தி’ என்ற பெயரில் உலகம் முழுவதும் ஆன்மிகத் தொண்டு நிலையங்களை நிறுவி அவை செம்மையாக நடைபெற அருள்பாவித்து வருகிறார். என் நினைவுக்கெட்டிய வரையில் நூற்றி அறுபதற்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் ‘சாயி சேவா சமித்திகள்’ சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றன. பகவானின் கோட்பாடுகளை சிரமேற் கொண்டு இந்த ஆன்மிக நிலையங்கள் மனித சேவையைப் புனித சேவையாகக் கொண்டு தொண்டாற்றி வருகின்றன. இவற்றை விரிப்பின் பக்கம் பக்கமாக எழுதிக்கொண்டே போகலாம். இவற்றை இத்தோடு நிறைவு செய்து, நான் குறிப்பிட விரும்பிய விடயத்தைத் தொடர்கிறேன்.

பகவானால் உருவாகப்பட்ட சாயி சமித்தி நிலையங்கள் சிறப்பாக இயங்குவதற்கு ஒரு சாசனத்தையும் எவ்வாமி வழங்கியுள்ளார். அதில் ஒன்பது ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள் உண்டு. முதலாவதாக உள்ளது தினசரி ஜெபம், தியானம், சகல சாயி அன்பர்கள் அனைவருஞ் செய்ய வேண்டும் என்பது. மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும் பொழுது ‘தினசரி ஜெபம், தியானம்’ என்பது வெகு கலபமானதாகத் தோன்றும் ஆனால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பொழுது அதற்கு எத்தனை முன்னெடுப்புகள் செய்ய வேண்டும் என்பது புரியும். ஜெபம் என்னும் பொழுது ஒரு மந்திரத்தையோ? இறைநாமத்தையோ? அல்லது ஒரு மகா வாக்கியத்தையோ? திரும்பத்திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாகும். உதாரணமாக ஒங்காரம், காயத்திரி ஜெபங்களைச் சொல்லலாம். தியானம் அப்படிப்பட்ட தல்ல.

அட்டாங்க யோகத்தில் ஏழாவது படிதான் தியானம்..

ஏழாவது ஆண்டுக்கு ஒரு மாணவன் போகவேண்டுமாயின் அவன் ஓராம் ஆண்டு தொடக்கம் தழுராம் ஆண்டுவரை சித்தியடைந்திருக்க வேண்டும். அதுபோல தியானம் கைகூட வேண்டுமானால் நாம் இயம், நியம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை ஆகிய ஆறுபடிகளையும் கடந்தேயாக வேண்டும்.

இந்த ஆறு நிலைகளும் கைகூடாத வரை தியானமும் கைக் கெட்டாமல் போய் விடும். பகவான் பாபாவின் பக்தர்கள், அவர் வழியில் செல்ல விரும்புவர்கள், அனைவரும் அவர் காட்டிய வழியில், தினசரி ஜெபம், தியானம், கைவர முழு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். தேகத்தின் மேல் கொண்டிருக்கும் பற்றை நீக்கி, ஆத்மாவைப் பற்றிய தெளிவான் அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஆண்மிக வாழ்க்கை வாழும் பொழுதுதான் ஆத்மஸ்வருபத்தை உருவகப்படுத்திக் காண முடியும்.

பகவான் பாபா கூறுவதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். நீ வெறும் உடல் அல்ல. நீ பிராண தத்துவம். உனது சத்தியத் தேடலில் இந்தத் தேகம் ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஜெய் சாமிராம்.

திரு.மு.துரைசாமி.

திருகோணமலை

திரு. முருகேசு துரைசாமி 1967 ஆம் ஆண்டு ஸ்வாமியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டார். 1968 ஆம் ஆண்டு இந்தியா சென்றார். ஜூன் 11 ஆந்திகதி இவருக்கு ஸ்வாமியின் பேட்டி கிடைத்தது.

எதையும் தன் மனத்தில் பட்ட வண்ணமே கூறும் இயல்புள்ள இவர் ஸ்வாமியின் பேட்டியின் போது நடந்தவற்றை ஒளிவு மறைவு இன்றி அப்படியே கூறுவதை.அவர் மூலமாகவே கேட்போம்.

பாபாவேத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அவர் என்னைப் பார்த்து “ கோபம் ஜாஸ்தி, ‘கொன்சன்றேசன்’ இல்லை” என்று கூறிய வாரே திருநீறை என் நெற்றியிலே சாத்தவிட்டார். என் வாழ்வில்நிகழ்ந்த பெரும் பேராக இதனைக் கருதுகிறேன் என்கிறார் திரு.துரைசாமி.

இந்தியா சென்றிருந்த போது ‘சத்தியம்,சிவம்,சந்தரம்’ என்ற புத்தகத்தை வாசித்தேன். அதனுடாக பாபா ஒரு அவதார புருசர் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன் என்கிறார் திரு.துரைசாமி அவர்கள்.

புட்டப்பத்தியிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு முன்றாம் வகுப்பு பெட்டியில் பிரயாணம் செய்த போது ஏற்பட்ட அனுபவம் ஒன்றை திரு.துரைசாமி கண்ணரீ மல்கக் கூறினார்.

அவர் கூற்றாகவே கேட்போமா?..

“நாங்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு வர அந்த முன்றாவது பெட்டியில் ஏறினோம். சன நெரிசலாகவே இருந்தது. எப்படிப் பிரயாணம் செய்யப் போகிறோம் என ஏக்கமாக இருந்தது.ஒரு இருக்கை வெறுமையாக இருந்தது. இதில் யாரோ ஒருவர் தனது பிரயாணப் பையை வைத்திருந்தார். அதன் அருகே நாங்கள் நின்று கொண்டிருந்தோம்.

புகையிரதம் புறப்படும் நேரம் பார்த்து ஒருவர் ஓடிவந்து ‘எனக்கு வேறொரு இடம் கிடைத்து விட்டது.நீங்கள் இதில் இருக்கலாம்’ என்று கூறிய வாரே தனது பொதியை எடுத்துக் கொண்டு இறங்கிவிட்டார். நாங்கள் பாபாவுக்கு நன்றி சொல்லிக் கொண்டே அந்த இருக்கையில் அமர்ந்தோம்.” என்கிறார். திரு.துரைசாமி அவர்கள்,

“ஆத்மாவை உணர்ந்த சாததர்கள், நடுக்கடலில் தத்தளிக்கும் கப்பலுக்கு வழி காட்டும் கலங்கரை விளக்கினைப் போன்றவர்கள். அவர்களது துணையுடன் நீ பிறவிக் கடலைக் கடக்கலாம். ”

- பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா -

திலங்கையில் ஸ்ரீ சாயிபின் வீலாம்ருதம்

பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபா அவர்களின்

83 ஆவது பிறந்த நாளில், அவர் அருளால் அவரது
அருளுறைகளிலிருந்து, தொழுக்கப்பட்டு அவருடைய
பொற்கமலைப் பாதங்களில் சமரப்பிக்கப்படுகின்றன.

சமுதாயத்தில் வசதி குறைந்தவர்களுக்கு.

- 1) அன்னதானம்,வஸ்திரதானம் ஆகியவற்றை சமுதாயத்தில் நலிவடைந்த பிரிவினருக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தல்.
- 2) இலவச உணவு மையங்களை அமைத்து, தேவையுள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்தல்.
- 3) வசதி குறைந்த குடும்பத்தினருக்கு அம்ருத கலசம் திட்டத்தை (உணவுப் பொருட்கள் அடங்கிய பைகள்) உருவாக்கி உதவுதல்.
- 4) பனிக்காலத்தில் படுக்க ஜமுக்காளமும்,குளிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ள கம்பளிகளும் ஏழைகளுக்கு வாங்கித் தருவது.
- 5) ஏழை எளியோருக்கு ‘சாயி புரட்சன்’ வழங்க ஏற்பாடு செய்து அவர்களது உடல் வளத்தைப் பாதுகாத்தல்.
- 6) ஏழைக் குடும்பங்களைத் தத்தெடுத்து அவர்களது வறுமையைப் போக்குவதற்கான திட சங்கல்பத்தோடு படிப்படியாக திட்டங்களைத் தீட்டி அவர்களது ஏழைமையை நீக்குதல்.
- 7) கிராம சேவைகள் செய்து,கிராமம் முழுவதுமே முன்னேற்றம் அடைவதற்கான வழி வகைகள் செய்தல்.
- 8) தேவையுள்ளவர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சி கொடுத்து அவர்கள் சொந்தமாக தொழில் செய்து வாழ வழி காட்டுதல்.
- 9) பிளம்பர்கள், எலக்ட்ரீஸியன்கள், தச்சுவேலை செய்யவர்கள், ஆகியோருக்குப் பயிற்சி தருவதுடன், தேவையான உபகரணப் பெட்டிகளை வழங்கி அவர்கள் சொந்தக்காலில் நிற்க வழி வகை செய்ய வேண்டும். முன்பே பயிற்சி பெற்றிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான உபகரணங்களைக்கொடுத்து, அவர்களும் வாழ்க்கையில் முன்னேற வழி செய்ய வேண்டும்.
- 10) கிராமங்களில் சுய உதவிக் குழுக்களை உருவாக்கி கூகாதாரம், மற்றும் சமுதாயத்திற்குத் தேவையான சாலை அமைத்தல், தண்ணீர் மேன்னிலைத் தொட்டி,பஸ் நிற்குமிடத்தில் நிழற்குடை அமைத்தல் ஆகியவற்றைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கிலங்கையில் பூரி சாபியின் வீலாம்ருதம்

- 11) வீடற்றவர்களுக்கு, வசதியான மேற்கூரை அமைந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தல்.
- 12) பாதுகாப்பற்றி, சிறைவடைந்த வீடுகளில் வசிப்போருக்கு அவற்றைப் பழுது பார்த்து பாதுகாப்பாக வாழும் இல்லமாக மாற்றிக் கொடுத்தல்.
- 13) அணாதைச் சிறுவர்களுக்கான இல்லம் அமைத்து, தீண்மான குழந்தைகளை பாதுகாப்பாக வளர வழி செய்தல்.
- 14) முதியோர்களுக்கான முதியோர் இல்லம் அமைத்தல்.
- 15) முதியோர் இல்லங்களுக்கு அடிக்கடி சென்று, அங்கு தங்க நேரந்திருக்கும் முதியோருக்கு உதவ வேண்டும்.
- 16) கிராமங்களிலும், மிகவும் தொலைவான இடங்களிலும், நல்ல குடிதண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தால், அங்கு கிணறுகளை உருவாக்கி, குடி தண்ணீர் பெறுவதற்கான திட்டம் அமைத்தல்.
- 17) இன்னும் மின்சாரமே பார்க்காத கிராமங்களுக்கு மின் வசதி ஏற்பாடு செய்து தருதல்.
- 18) கிராமங்களைச் சுத்தமாக வைக்கும் திட்டங்களை நாமே முதலில் செய்து, பிறகு கிராமத்தினரை அதில் ஈடுபடுத்தி, சுகாதாரத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.
- 19) கிராம முன்னேற்றத்திற்காக, கிராமங்களைத் தத்தெடுக்க வேண்டும்.
- 20) விவசாய வல்லுனர்களை, விவசாயிகளின் வீட்டிற்கே அழைத்துச் சென்று, விளைநில உற்பத்தியை அதிகரிக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்று யோசனைகள் சொல்ல வைக்க வேண்டும்.
- 21) கல்யாணச் செலவுகள் மிதமிஞ்சிப் போகும் இக்காலத்தில், சமுதாயக் கூட்டுத் திருமணத் திட்டம் செய்து கொள்ளும் (mass marriage) ஏற்படுத்தி நடத்த வேண்டும்.
- 22) வீடற்றுத் தெருவில் அலையும் குழந்தைகளுக்கு மறு வாழ்வுத் திட்டம் அமைத்துத் தர வேண்டும்.
- 24) ஊனமுற்றவர்களுக்கு, முன்று சக்கர சைக்கிள்கள் வாங்கிக் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.
- 25) இளைய தலைமுறையினருக்காக தனிப்பட்ட முகாங்கள் நடத்தி, அவர்களை சேவை மற்றும் ஆண்மிகப் பாதையில் செல்ல வழி காட்ட வேண்டும்.

கிளங்கையில் ஸ்ரீ சாயிமின் வீலாம்ருதம்

- 26) இயற்கைப் பேரழிவுக் காலத்தில், எவ்வாறு செயல்படுவது என்று இளைய தலைமுறையினருக்கு கற்றுத்தர முகாம்கள் நடத்தப்பட வேண்டும்.
- 27) இயற்கையின் சீற்றத்தின்போது வரும் இடர்பாடுகளை நீக்க, பேரழிவைச் சமாளித்து, வெள்ளம், பூகம்பம் ஆகியவற்றின் போது மக்களைப் பத்திரமாக மீட்க, அவர்களை உயிருடன் காப்பாற்ற உதவி செய்ய வேண்டும்.
- 28) அத்தகைய பேரழிவு காலங்களில் உடனடி உதவி வழங்கி, அவர்களை நல்ல முறையில் பாதுகாத்து மீண்டும் குடியமர்த்த வழிவகை செய்ய வேண்டும்.
- 29) கிராமங்களில் இருப்போருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தர, சிறிய கிராமியத் தொழிற்றிட்டங்களை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தத் தொழித்திட்டத்தால் கிராமத்திலுள்ள பெண்டிர், தங்களது வீட்டு வேலை நேரம் போக மற்ற நேரங்களில் பணி செய்து, தங்கள் குடும்ப வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வழியினை உருவாக்க வேண்டும்.
- 30) ஸ்ரீ•சத்திய சாமி நிறுவனம் அரிசோனா(USA) உருவாக்கியினர்ஸ் மின்னணு சாதனமாக ICARE போன்றவற்றை வாங்கிக் கொடுத்து பார்வை குறைந்தவர்களுக்கு, புத்தகங்களைப் படிக்கவும், எதிரில் வருபவர்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
- 31) கிராமங்களில் குடிநீர்க் கிணறுகளிலும், குடி தண்ணீர் எடுக்கும் ஏரி, குளங்கள் ஆகியவற்றிலும், ‘குளோநினேஷன்’ செய்து அந்த நீர் பாதுகாப்பான நீராக மாற்றப்பட வேண்டும்.
- 32) விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் படிக்க, விவசாயக்கல்வி நிலையங்களை நிறுவி, அவர்களுக்குநவீனமுறை விவசாய யுத்திகளையும், அதிக மக்குல் தரும் பயிரவளர்ப்பு பற்றியும் கற்றுத் தர வேண்டும்.
- 33) தண்ணீரை சரியான வழியில் பயன்படுத்தவும், அதுமட்டுமல்ல, மற்ற இயற்கைச் செல்வங்களையும் சரியான முறையில் உபயோகிக்க வும் அவர்களுக்கு மனித குல மேம்பாட்டுக் கல்வி போதிக்கப்படவேண்டும்.
- 34) காடுகள் அழிந்து விடாமல் பாதுகாக்க, புதிய மரம் நடும் திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

- 35) கிராமங்களில் அவரவர் தேவைகளை அறிய ‘சர்வே’செய்து, அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை சேவையாகச் செய்ய வேண்டும்.
- 36) சிறைச்சாலைகளில் பஜன்,தியானவகுப்புகள்,மற்றும் நல்ல குணங்களைப் போதிக்கும் சொற்பொழிவுகள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தி சிறைக்கைதிகளும் மறுவாழ்வு பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும். அனைவருக்கும் ஆரோக்கியம் தரும் வழி முறைகள்.
- 37) உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பரிசோதித்து, அவர்களுக்குத் தேவையான, ஆரோக்கிய வழி முறைகளை அன்புடன் சொல்லிக் கொடுத்து,நோய்கள் வராமல் தடுக்க வேண்டும்.
- 38) சுகாதாரக் கல்விக் கண்காட்சிகளை அமைத்து மக்களுக்கு ஆரோக்கியக் கல்வி புகட்ட வேண்டும்.
- 39) கிராமங்களிலும், நகரத்தில் ஏழைகள் வசிக்கும் சேரிகளிலும், மருத்துவ வசதியே கண்டியாத தொலை தூர கிராமங்களிலும் மருத்துவ முகாங்கள் நடாத்தி, வசதி குறைந்தவர்களுக்கு உதவ வேண்டும்.
- 40) இலவச, ஹோமியோபதி, ஆயுர்வேதம், மற்றும் அலோபதி மருந்துகளை பாதுகாக்க சிறிய மருத்துவ மனைகளை நிறுவி, ஏழைகளுக்கு இலவசமாக மருந்துகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- 41) ஏழைகளுக்கு இலவசமாக மருத்துவ வசதிகள் செய்து தர, மருத்துவ நிலையங்களை உருவாக்க வேண்டும்.
- 42) ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிறுவனங்கள், ஸ்ரீலங்காவில் ஏற்பாடு செய்திருப்பது போல், ‘மரிக்க இருக்கும் நோயாளிகளுக்கென’ வசதியாக ஹாஸ்பிடல்களை உருவாக்கலாம்.
- 43) ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிறுவனங்கள், கென்னியாவில் ஏற்பாடு செய்திருப்பதைப் போல மலேரியா ஒழிப்பிற்காக ‘சாயி நெற்’ திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் நல்லது.
- 44) உடல் மற்றும் மனவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகள் தங்கியிருக்கும் விசேஷ மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று அந்தக் குழந்தைகளுக்கு உதவுதல்.
- 45) தொழு நோயாளிகளுக்கான,ஒரு தங்குமிடம் ஏற்பாடு செய்து, அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுப்பதுடன் மருத்துவ உதவியும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

திலங்கையில் ஸ்ரீ சாயின் லௌம்ருதம்

- 46) காது கேளாத.வாய் பேசாத, குழந்தைகளுக்கு மறு வாழ்வளிக்கப் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- 47) தேவையானவர்களுக்கு.கண்ணாடிகளும் காது கேட்மும் கருவிகளும் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- 48) கை, கால் ஊன முற்றவர்களுக்கு, செயற்கை அங்கங்கள் வாங்கித்தர வேண்டும்.
- 49) மனம் பேதலித்தவர்களுக்கு, மருத்துவ முகாம் ஏற்படுத்தி மருந்துகள் தருவதுடன், அவர்களுடன் பேசி. அவர்களுக்கு குறையேதும் இல்லையென ஊக்கமளித்து மறுவாழ்வு அளிக்கும் செயல், மிகப் புனிதமானது,
- 50) கண் பார்வை அற்றவர்களுக்காக,பாடசாலைகள் நிறுவப்பட வேண்டும்.
- 51) கருவற்றிருக்கும் தாய்மார்களுக்கு,தவறாது தொடர்ந்த மருத்துவ ஆலோசனைகளும், ஊட்டச் சத்து மிகக் உணவுகளும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
- 52) பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களுக்கு ஆரோக்கியப் படிசோதனைகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.
- 53) புகை பிடிப்பவர்களையும், போதை மருந்திற்கு அடிமையானவர்களையும் அவற்றின் பிடியிலிருந்து மீட்க விழேச மருத்துவ முகாங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும்.
- 54) மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று, அவர்களுக்கு உங்கள் அன்பின் அடையாளமாக சிறிய பரிக்களைத் தரலாம். அடக்கத் துடனும்,அன்புடனும் செய்யும் இந்தச் சேவை, நோயாளிகளுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும். இவை பண்டிகை தினங்களாக இருந்தால் அவர்கள் மகிழ்ச்சி இருமடங்காகும்.
- 55) இலவச கால்நடை மருத்துவ முகாங்கள் நடத்தி கிராமப்புறங்களில் கால் நடைகளின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.
- 56) கால் நடை மருத்துவ நிபுணர்களை கிராமத்திற்கு அழைத்துச் சென்று,அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு கால்நடை பராமரிப்புப் பற்றி. இலவசமாகச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். இதன்மூலம் கால் நடைகளுக்கு நோய் வராமல் தடுக்கலாம்.

அனைவருக்கும் கல்வி.

- 57) மாணவர்களுக்கு மனித குல குண மேம்பாடுகள் இணைந்த கல்வியைத்தர, பள்ளிக்கூடங்கள்,கல்லூரிகள் ஆகியவை நிறுவப்பட வேண்டும்.
- 58) கிராமப்புறங்களில். நகர்ப்புற குடிசைவாழ் மக்கள் நிறைந்த குபங்கள்,மற்றும் பின் தங்கிய மாவட்டங்கள் ஆகியவற்றில் ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து,அவர்கள் வாழ்க்கை முறைக்குத் தேவையான கல்வி கற்றுத்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
- 59) படிக்கும் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு, கல்விக்கொடை, புத்தகங்கள், மற்றும் தேவையான பாடம் கற்பிக்கும் அல்லது படிக்கும் பிரகரங்கள் ஆகியவற்றை வழங்க வேண்டும்.
- 60) ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவச டியூசன் அல்லது Coaching Classes நடத்த வேண்டும்.
- 61) பள்ளிக் கூட கட்டிடங்கள் கிராமப் புறங்களில் கட்ட வேண்டும். அப்போதுதான் நிறைய ஏழைக் குழந்தைகள் பயன் பெறுவார்கள்.

ஒழுக்கம் அல்லது ஆண்மிக மறுமலர்ச்சி

- 62) மனித குல மேம்பாட்டுக்கல்வி போதிக்க பாலவிழுாஸ் வகுப்புகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.
- 63) பள்ளி, மற்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கான கருத்துப் பரிமாற்ற மாநாடுகள் மூலம் மனித குல குண மேம்பாடுகளைப் பற்றிய தகவல்களை அவர்களுக்குத் தர முடியும். அவர்கள் மூலம் நிறைய மாணவர்கள் பயன் அடைவார்.
- 64) பல மதத்தினரையும் ஒன்று சேர்த்து நமது நம்பிக்கையும், இறைவனும் ஒன்றே என்ற உண்மையை ஒருவருக் கொருவா நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும்.
- 65) கோடை விடுமுறை நாட்களில்,இந்தியக் கலாச்சாரமும் ஆண்மிகமும் பற்றிய கோடை மாதக் கல்வி முகாம்கள் நடத்தப் பட்டு குழந்தைகள் பாரத கலாச்சாரத்தையும், அதன் பாரம்பரி யத்தையும்,புரிந்து கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

திலங்கையில் ஸ்ரீ சாமியின் வீலாங்ருதம்

- 66) வக்கீல்கள்,பேராசிரியர்கள்,வியாபாரிகள்,மருத்துவர்கள் எனத் தனித்தனியாக குழுக்களிடையே மனித குல குண மேம்பாடுகளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை உருவாக்க வேண்டும்.
- 67) கண்காட்சிகள் ஏற்படுத்தி,அதில் பகவானின் அறிவுரைகளையும், சமூக சேவையாற்ற வேண்டிய அவசியம் பற்றியும், அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பரவச் செய்யவேண்டும். கிராம முன்னேற்றம், மனித குல குண மேம்பாடுகளான ஈத்யம், தர்மம், சாந்தி, பிரேமம், அகிம்சை ஆகியவை சமுதாயத்திற்கு எத்தனை முக்கியமானவை என உணர வைக்க வேண்டும்.
- 68) கிராமங்களிலும்,நகரங்களிலும், பெரு நகரங்களிலும் பல்லக்கு சேவை, நகர்சங்கீர்த்தனம், ஆகியவற்றை நடத்தி,மக்களிடையே ஆண்மிக உணர்வு மீண்டும் தழைக்க உதவ வேண்டும்.
- 69) மனித குல குண மேம்பாடுகளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு மக்களிடையே பெருகிட, ரத யாத்திரை, கருத்தரங்கங்கள், மாநாடுகள் முதலியவை நடத்தப்பட வேண்டும்.
- 70) கலை நிகழ்ச்சிகளான நாடகங்கள்,கிரிகதை காலட்சேபங்கள் முதலியவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்து குண மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை மக்கள் புரிந்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டும்.
- 71) ஸ்ரீ ஸத்ய ஸாயி பெற்றோர்களுக்கான திட்டத்தை விளக்க கண்காட்சிகளை ஏற்பாடுசெய்து, அதன் மூலம் குழந்தைகளுக்கு மனித குல மேம்பாட்டை எவ்வாறு சொல்லித்தருவது என்பதைப் போதிக்க வேண்டும்.
- 72) ஸ்ரீ ஸத்ய ஸாயி மனித குல குண மேம்பாட்டு மையங்களை உருவாக்கி அதன் மூலம் ஆசிரியர்கள் ‘Values’ பற்றிப் பயிற்சி எடுத்துக் கொள்ள வழி செய்ய வேண்டும்.
- 73) பஜன் வகுப்புகள் நடத்தப்பட வேண்டும். பஜன் மையங்களையும் உருவாக்க வேண்டும்.
- 74) வார இறுதியில் ஆண்மிக Retreat அல்லது சாதனா முகாங்கள் நடத்த வேண்டும். அதன் மூலம் மக்களின் ஆண்மிக முன்னேற்றம் அதிகமாகும்.
- 75) சமய்த்தி உபநயம் (Mass) போன்றவற்றை நடத்தி மாணவர்களை ஆண்மிகப் பாதையில் செல்ல வழிகாட்ட வேண்டும்.

கிளங்கையில் முரி சாயியின் வீலாம்ருதம்

- 76) உலக நன்மைக்காக யக்ஞங்களை நடத்த வேண்டும். அதில் முக்கியமாக வேதம் கற்காதவர்களைக் கற்க வைப்பது, வேதத்தின் மகிமையை அனைவருக்கும் உணரச் செய்வது நமது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.
- 77) புத்தகங்கள் பிரசரிப்பதன் மூலமும், மாதச் சஞ்சிகைகள் பிரசரிப்பதன் மூலமாகவும், பகவானது மனித நேயத்தோடு கூடிய சேவைகளை மக்கள் புரிந்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டும்.
- 78) பகவானின் நற்செய்திகளான LOVE ALL SERVE ALL போன்றவற்றை அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் படியாக தொடர்படங்கள் (Serials) எடுக்கப்படவேண்டும். அதன்மூலம் பகவானின் வாழ்க்கையும், நற்செய்தியையும் அனைவரும் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.
- 79) ACD, VCD மற்றும் DVD கள் பகவானின் அறிவுரைகள், சமுதாயத்தில் நந்துண உயர் மாற்றங்கள் ஏற்பட, உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- 80) பகவான் அறிவுறுத்திய அறிவுரைகள், லட்சியங்கள், ஆதர்சங்கள், நீதி, ஒழுக்கம், ஆண்மிகம் ஆகியவை அனைவருக்கும் புரியும்படி, உங்கள் பகுதியிலும், தேசிய அளவிலும் கூட்டங்கள், மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் நடத்தப்படவேண்டும். அதன்மூலமாக மேலும் அதிகமான மக்கள் ஆண்மிகத்தில் நாட்டம் கொள்ள உதவும்.

ஜெய் ஸாயிராம்!

(நன்றி: ஆங்கில சனாதன சாரதி நவம்பர் 2005)

“கிளங்கூர்கள் எனது சொத்து”
 நீங்கள் உலகுக்கு தலைவர்களாக ஏழ வேண்டும் கிளங்கு சிங்கங்களே சிங்கம் போலச் செயற்படுங்கள். தன்னம்பிக்கை, துணிவு, கம்பீரம், நேர்மை மினிர வேண்டும்.
 விளங்குகளுக்கு சிங்கம் எவ்வாறு ரோசாவோ, அதேபோல நீங்களும் மனிதர்களில் அரசனாக மினிர வேண்டும்

- பகவான் ஸுநி சத்திய சாயி பாபா -

*Love all, Serve all
that is the way to God*

Baba

